

Fremsat den 9. februar 2011 af klima- og energiministeren (Lykke Friis)

Forslag

til

Lov om energimærkning af energirelaterede produkter¹⁾

Kapitel 1

Anvendelsesområde, definitioner m.v.

§ 1. Lovens formål er at fremme energibesparelser og udbredelsen af energieffektive produkter ved at informere slutbrugeren om energirelaterede produkters forbrug af energi og andre væsentlige ressourcer.

Stk. 2. Loven omfatter energirelaterede produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt, og som bringes i omsætning eller ibrugtages.

Stk. 3. Loven finder endvidere anvendelse på motordrevne køretøjer, i det omfang det fremgår af loven eller regler fastsat af transportministeren i henhold til loven.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på brugte eksemplarer af et energirelateret produkt.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) *Andre væsentlige ressourcer:* Vand, kemikalier eller andet, som forbruges af et energirelateret produkt ved normal brug, og som ikke er energi.
- 2) *Bringe i omsætning:* Den første gang et energirelateret produkt, uanset salgsmetode, gøres tilgængeligt på EU/EØS's marked med henblik på distribution eller anvendelse i EU/EØS, enten mod betaling eller gratis.
- 3) *Datablad:* Et standardiseret skema med oplysninger om et energirelateret produkt.
- 4) *Delegeret retsakt:* Retsakter vedtaget af EU-institutionerne, hvori der fastlægges krav til mærkningen af bestemte energirelaterede produkter.
- 5) *Energieffektivitetsklasse:* Et trin på en skala fra A til G, der kan suppleres med klasserne A+, A++ og A+++.
- 6) *Energirelateret produkt:*
 - a) Ethvert produkt, der indvirker på energiforbruget under anvendelse, og som bringes i omsætning eller ibrugtages, og

b) dele, der er beregnet til at indgå i energirelaterede produkter, som bringes i omsætning, eller som ibrugtages af slutbrugere som særskilte dele, og hvis miljømæssige egenskaber kan vurderes selvstændigt.

- 7) *Energietiket:* Et mærke, der indeholder oplysninger om et energirelateret produkts energieffektivitetsklasse og piktogrammer med angivelse af supplerende oplysninger om produktet.
- 8) *Forhandler:* En detailhandler eller anden fysisk eller juridisk person, som udstiller, sælger, herunder på afbetaling, eller udlejer produkter, der er bestemt til slutbrugere.
- 9) *Ibrugtagning:* Den første anvendelse i EU/EØS af et energirelateret produkt i overensstemmelse med dets formål.
- 10) *Importør:* Enhver fysisk eller juridisk person i EU/EØS, der som led i sin erhvervsudøvelse bringer et energirelateret produkt fra et tredjeland i omsætning i et EU/EØS land.
- 11) *Leverandør:* Producenten eller dennes repræsentant i EU/EØS, der bringer et energirelateret produkt i omsætning eller ibrugtager det på EU/EØS's marked, eller importøren. Hvis der ikke findes en producent, repræsentant eller importør, anses som leverandør enhver fysisk eller juridisk person, der bringer i omsætning eller ibrugtager produkter, som er omfattet af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt for produktet.
- 12) *Repræsentant:* Enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU/EØS, og som har fået skriftligt mandat fra producenten til i dennes navn at opfylde alle eller en del af forpligtelserne i loven eller regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt.

¹⁾ Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger, EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 1 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (omarbejdning), EU-Tidende 2009, nr. L 285, side 10. Loven gennemfører tillige Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler, EF-Tidende 2000, nr. L 12, side 16.

- 13) *Slutbruger*: En fysisk eller juridisk person, der ibrugtager et energirelateret produkt.
- 14) *Supplerende oplysninger*: Andre oplysninger ud over oplysninger om energiforbruget, som er af betydning for eller kan bidrage til vurderingen af produktets forbrug af energi eller andre væsentlige ressourcer på grundlag af målelige data.

§ 3. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område.

Kapitel 2

Ansvar for og krav til energirelaterede produkter m.v.

§ 4. Ansvar for, at et energirelateret produkt er i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt, påhviler leverandøren.

§ 5. Leverandøren skal udarbejde energietiket, datablad og teknisk dokumentationsmateriale i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt. Energietiketter og datablade skal leveres sammen med produktet.

Stk. 2. Ansvar for, at oplysninger i energietiket, datablad og teknisk dokumentationsmateriale er korrekte, påhviler leverandøren.

Stk. 3. Når leverandøren bringer et energirelateret produkt i omsætning eller ibrugtager det, samtykker leverandøren i, at oplysningerne på energietiketten eller databladet gøres offentligt tilgængelige.

Stk. 4. Leverandøren skal opbevare teknisk dokumentationsmateriale efter stk. 1 i mindst 5 år efter, at det sidste eksemplar af det relevante produkt er fremstillet. En elektronisk udgave af det tekniske dokumentationsmateriale skal stilles til rådighed for tilsynsmyndigheden senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning herom.

§ 6. Forhandleren af et energirelateret produkt skal inden udstilling, salg, herunder afbetalingssalg, eller udleje forsyne produktet med den relevante energietiket og et datablad. Hvis energietiketten er sprogafhængig, skal energietiketten være udarbejdet på dansk.

Stk. 2. Forhandleren skal sikre sig, at produktets datablad indgår i en produktbrochure eller andet materiale, der ved købet leveres til slutbrugeren.

Stk. 3. Forhandleren kan til enhver tid forlange, at leverandøren vederlagsfrit og uden unødigt ophold leverer energietiketter og datablade.

§ 7. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om butikskontrol og kontrol af energimærkning af energirelaterede produkter, som sælges ved fjernsalg, herunder salg via internettet.

§ 8. Energirelaterede produkter, som er omfattet af regler om energimærkning i loven eller delegerede retsakter, må ikke forsynes med anden mærkning eller lignende, der kan virke vildledende med hensyn til de foreskrevne oplysninger.

Stk. 2. Mærkningen m.v. må kun anvendes på produkter, der er omfattet af loven eller en delegeret retsakt.

§ 9. Leverandøren skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden udføre måling og afprøvning af, om dennes produkter overholder kravene i loven og regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt.

Stk. 2. Leverandøren skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden lade produkter udtage til måling og kontrol af en sagkyndig virksomhed eller en godkendt institution som nævnt i § 13, stk. 3.

Stk. 3. Leverandøren skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden indlevere produkter til et anvist prøvningssted eller lade det afprøve på fremstillings-, installations- eller salgsstedet eller andet relevant sted.

Stk. 4. Leverandøren skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol, jf. stk. 1-3.

Stk. 5. Klima- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om måling, afprøvning og kontrol efter stk. 1-4.

§ 10. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at forhandleren skal afholde udgifterne ved kontrol af, om produktet overholder kravene om mærkning efter loven og regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt. Forhandleren vil ikke skulle afholde udgiften, hvis den udførte kontrol af produktet viser, at den ansvarliges mærkning var korrekt.

§ 11. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger og produkter m.v., der henvises til i regler fastsat i medfør af loven, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Klima- og energiministeren fastsætter regler om, hvorledes oplysninger om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Kapitel 3

Tilsyn, forbud m.v.

§ 12. Klima- og energiministeren fører tilsyn med, at energirelaterede produkter er i overensstemmelse med energietiketten og databladet, og er korrekt mærket efter loven og regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt.

Stk. 2. Hvis klima- og energiministeren i forbindelse med tilsyn efter stk. 1 får tilstrækkeligt belæg for at antage, at et energirelateret produkt ikke er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt, underrettes leverandøren eller forhandleren hurtigst muligt herom.

Stk. 3. Leverandøren skal efter anmodning give alle oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af klima- og energiministerens tilsyn efter stk. 1.

Stk. 4. Forhandleren skal efter anmodning give tilsynsmyndigheden oplysninger om, hvorfra denne har erhvervet et energirelateret produkt, som er omfattet af en delegeret retsakt. Slutbrugeren har samme oplysningspligt, når slutbrugeren er en juridisk person.

Stk. 5. Klima- og energiministeren har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til leverandørers og forhandleres erhvervs-

lokaler med henblik på at kunne udtage energirelaterede produkter til måling og kontrol af, om disse er i overensstemmelse med krav i loven og regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt.

§ 13. Klima- og energiministeren fører tilsyn med overholdelse af loven og regler fastsat i medfør af loven eller delegerede retsakter.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan efter forhandling med vedkommende minister bemyndige andre statslige myndigheder til at udøve nærmere angivne beføjelser, der i loven er tillagt klima- og energiministeren.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan bemyndige en sagkyndig institution, en organisation eller en virksomhed til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende tilsyn, kontrol af energirelaterede produkter samt sekretariatsbistand til ministeren. Institutionen m.v. kan ikke træffe bestemmelse om adgang efter § 12, stk. 5, eller træffe afgørelse efter § 14.

Stk. 4. Klima- og energiministeren fører tilsyn med varetagelsen af opgaver, som efter stk. 3 er henlagt til en institution m.v.

Stk. 5. Klima- og energiministeren kan ved udførelse af tilsyn efter loven lægge resultater af tilsyn udført i andre EU/EØS medlemslande til grund.

§ 14. Klima- og energiministeren kan påbyde, at forhold, der strider mod loven og regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt, bringes i orden inden for en angivet frist.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan udstede forbud mod, at et energirelateret produkt bringes i omsætning eller ibrugtages, hvis påbud efter stk. 1 ikke efterkommes.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan i tilfælde som nævnt i stk. 2 tillige påbyde, at den leverandør, der har bragt produktet i omsætning eller har ibrugtaget det, skal tage de fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet.

Stk. 4. Klima- og energiministeren kan forbyde udstilling, salg eller udlejning af de produkter, der er omfattet af forbud og påbud efter stk. 2 og 3.

Stk. 5. Klima- og energiministeren underretter Europa-Kommissionen og de øvrige EU/EØS medlemslande om enhver afgørelse i medfør af stk. 2-4.

§ 15. Klima- og energiministeren kan offentliggøre resultater af tilsyn og afgørelser truffet efter § 14, stk. 1-4.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af tilsynsresultater og afgørelser som nævnt i stk. 1. Ministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og af resultater af tilsyn og afgørelser i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om formen for offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk, samt om omfanget af materialet, der offentliggøres.

Stk. 4. Klima- og energiministeren kan videregive oplysninger om resultater af tilsyn til andre danske eller udenlandske myndigheder eller sagkyndige institutioner m.v.

Kapitel 4

Offentlige indkøb og incitament

§ 16. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder ved indkøb af produkter, der er omfattet af delegerede retsakter, hvis det er omkostningseffektivt, økonomisk gennemførligt og teknisk formålstjenligt, kun køber produkter, der hører til den højeste energieffektivitetsklasse.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at den højeste energieffektivitetsklasse tilstræbes, når staten yder incitament, der retter sig mod produkter omfattet af en delegeret retsakt.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at der ved statslige incitament efter stk. 2 kan fastsættes en højere ydeevne end grænseværdien for den højeste energieffektivitetsklasse.

Kapitel 5

Transportmidler

§ 17. Transportministeren kan fastsætte regler om, at motordrevne køretøjer ved mærkning og på anden standardiseret måde skal være forsynet med oplysninger om forbrug af energi og andre oplysninger af betydning for slutbrugerne.

Stk. 2. I regler efter stk. 1 kan transportministeren fastsætte, hvorledes de foreskrevne oplysninger skal meddeles til forbrugerne ved salg eller leje af køretøjet, herunder

- 1) at et udstillet køretøj på nærmere angivet måde skal forsynes med mærkning og ledsages af andre standardiserede oplysninger, og
- 2) at der ved fjernsalg af køretøjet eller reklamering for køretøjet skal meddeles nærmere angivne standardiserede oplysninger.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, at der som dokumentation for rigtigheden for de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger skal foreligge et nærmere angivet teknisk dokumentationsmateriale på grundlag af metoder og standarder efter transportministerens bestemmelse.

Stk. 4. Stk. 1-3 omfatter ikke brugte motordrevne køretøjer.

Stk. 5. Motordrevne køretøjer som er omfattet af regler fastsat i medfør af § 17, stk. 1, må ikke forsynes med anden mærkning eller lignende, der kan virke vildledende eller misvisende for slutbrugerne. Mærkningen må kun anvendes på motordrevne køretøjer, der er omfattet af loven eller regler fastsat i medfør heraf.

§ 18. Transportministeren eller den som ministeren bemyndiger hertil, fører tilsyn med overholdelsen af regler fastsat i medfør af § 17.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden efter stk. 1 har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til leverandørers eller forhandlers erhvervslokaler med henblik på at kunne udtage motordrevne køretøjer til måling og kontrol af, om foreskrevne oplysninger om energiforbrug m.v. er korrekte.

Stk. 3. Politiet yder om nødvendigt tilsynsmyndigheden bistand til gennemførelsen af bestemmelserne om adgang i stk.

2. Justitsministeren kan efter forhandling med transportministeren fastsætte regler herom.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om, at leverandøren skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol.

Stk. 5. Tilsynsmyndigheden efter stk. 1 kan påbyde forhandleren eller leverandøren af køretøjet at berigtige forholdene inden for en angivet frist, når det er sandsynliggjort, at oplysninger, som skal gives efter regler fastsat i medfør af § 17, er ukorrekte, eller at mærkning eller andre standardiserede forbrugeroplysninger ikke er udformet i overensstemmelse med forskrifterne.

§ 19. Transportministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet institution eller en anden myndighed til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Transportministeren kan bemyndige en sagkyndig institution, en organisation eller en virksomhed til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende tilsyn, kontrol, udtagning, måling og afprøvning af motordrevne køretøjer, som er omfattet af loven eller regler fastsat i medfør af loven, akkrediteret certificering samt sekretariatsbistand til ministeren. Institutionen m.v. kan ikke træffe afgørelse eller træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 18, stk. 2.

Stk. 3. Transportministeren fører tilsyn med varetagelsen af opgaver, som er henlagt til en institution m.v.

§ 20. Transportministeren kan pålægge de i § 19, stk. 2, nævnte virksomheder, institutioner eller organisationer samt leverandører og forhandlere at udarbejde og meddele alle oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de i loven nævnte opgaver.

Kapitel 6

Klage

§ 21. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima- og energiministeren eller transportministeren efter loven og efter regler fastsat i medfør af loven. Klima- og energiministerens eller transportministerens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Stk. 2. Klage skal være indgivet skriftligt til Energiklagenævnet inden 4 uger, efter at afgørelsen er meddelt.

Stk. 3. Afgørelser som nævnt i stk. 1 kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 4. Klima- og energiministeren eller transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage til Energiklagenævnet, herunder om opsættende virkning af klage og afskæring af klageadgang.

Stk. 5. Klima- og energiministeren eller transportministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser truffet af en myndighed under vedkommende ministerium, som ministeren har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke kan indbringes for vedkommende minister.

Kapitel 7

Straf

§ 22. Med bøde straffes den, der som leverandør af energi-relaterede produkter

- 1) undlader at udarbejde og levere energietiket eller datablad som foreskrevet i § 5, stk. 1, eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger heri,
- 2) undlader at levere energietiketter eller datablade til en forhandler som foreskrevet i § 6, stk. 3,
- 3) undlader at udarbejde teknisk dokumentation eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger heri, jf. § 5, stk. 1,
- 4) undlader at opbevare teknisk dokumentationsmateriale efter § 5, stk. 1, i mindst 5 år efter, at det sidste eksemplar af det relevante produkt er fremstillet, eller undlader at stille en elektronisk udgave af det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed inden for 10 dage efter en anmodning herom fra tilsynsmyndigheden, jf. § 5, stk. 4,
- 5) overtræder § 8, stk. 1 eller 2,
- 6) undlader at afgive oplysninger, som vedkommende er forpligtet til at give efter § 12, stk. 3, eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger,
- 7) hindrer adgang til udtagelse af produkter som nævnt i § 12, stk. 4, eller § 18, stk. 2, eller
- 8) undlader at efterkomme påbud eller overtræder forbud efter § 14, stk. 1-4, eller påbud efter § 18, stk. 5.

§ 23. Med bøde straffes den, der som forhandler af energi-relaterede produkter

- 1) undlader at forsyne et produkt med en energietiket eller datablad efter § 6, stk. 1, eller
- 2) undlader at give slutbrugeren mulighed for at gøre sig bekendt med databladet som foreskrevet i § 6, stk. 2,
- 3) undlader at afgive oplysninger om, hvorfra de har erhvervet et energirelateret produkt, som er omfattet af en delegeret retsakt, jf. § 12, stk. 3.

§ 24. Med bøde straffes den, der

- 1) anvender en energietiket i strid med § 8,
- 2) hindrer adgang til udtagelse af produkter som nævnt i § 12, stk. 4, eller
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter § 14, stk. 1-4.

§ 25. Klima- og energiministeren og transportministeren kan i regler, der fastsættes i medfør af denne lov, fastsætte bødestraf for overtrædelse af disse regler.

Stk. 2. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved strafudmåling af bøde, herunder en eventuel tillægsbøde.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 8

Ikrafttræden

§ 26. Loven træder i kraft den 20. juni 2011.

Stk. 2. Loven får virkning fra den 20. juli 2011. Indtil den 20. juli 2011 finder de hidtil gældende regler i lov om fremme af besparelser i energiforbruget anvendelse.

Stk. 3. Loven finder alene anvendelse på energirelaterede produkter, der er bragt i omsætning eller ibrugtaget den 20. juli 2011 eller senere.

Stk. 4. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler i lov om fremme af besparelser i energiforbruget forbliver i kraft, indtil de ophæves af regler fastsat efter denne lov.

§ 27. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Kapitel 9

Ændringsbestemmelser

§ 28. I lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovbekendtgørelse nr. 1326 af 1. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel ophæves.
2. § 2, *stk. 2*, ophæves.
3. *Kapitel 5* ophæves.
4. *Overskriften til kapitel 7* affattes således: » *Klager, oplysningspligt og straf m.v.* «.
5. I § 18 a, *stk. 1*, udgår »herunder mærkning af produkter«,«.
6. § 19, *stk. 2*, ophæves.
Stk. 3 bliver herefter *stk. 2*.
7. I § 20, *stk. 1, 1. pkt.*, og § 20, *stk. 5*, udgår »eller transportministeren«.
8. I § 20, *stk. 1, 2. pkt.*, udgår »og transportministerens«.
9. I § 20, *stk. 5, nr. 2*, ændres »vedkommende ministerium« til: »Klima- og Energiministeriet« og »vedkommende minister« ændres til: »klima og energiministeren«.

10. I § 21, *stk. 1*, ændres »som er nævnt i § 19, *stk. 2*, institutioner eller organisationer samt leverandører og forhandlere« til »institutioner eller organisationer, som er nævnt i § 19, *stk. 2*,«.

11. I § 22, *stk. 1, nr. 1*, udgår »transportministeren,« og »§ 21,« ændres til: »§ 21 eller«.

12. I § 22, *stk. 1, nr. 2*, udgår »§ 17, *stk. 5*,«.

13. § 22, *stk. 1, nr. 3 og 4*, ophæves.

§ 29. I lov om miljøvenligt design af energirelaterede produkter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 15. september 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, *stk. 1, nr. 4* og § 7, *stk. 1, 2. pkt.*, § 7, *stk. 2, 1. pkt.*, § 7, *stk. 2, 2. pkt.*, *nr. 1*, § 7, *stk. 3*, og § 10, *stk. 2*, ændres »producenten eller dennes repræsentant« til: »den ansvarlige efter § 4«.
2. I § 7, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »producenten af et energirelateret produkt eller dennes repræsentant inden, produktet« til: »den ansvarlige efter § 4, inden et energirelateret produkt«.
3. I § 8, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Producenten eller dennes repræsentant« til: »Den ansvarlige efter § 4«.
4. I § 9, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »producenter eller deres repræsentanter« til: »den ansvarlige efter § 4«.
5. I § 10, *stk. 3*, ændres »En producent, som bringer et energirelateret produkt i omsætning, eller dennes repræsentant« til: »Den ansvarlige efter § 4, som bringer et energirelateret produkt i omsætning,«.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Gældende ret generelt
4. Hovedpunkter i lovforslaget
 - 4.1 Hvilke produkter er omfattet af lovforslaget
 - 4.2 Leverandører og forhandlers pligter
 - 4.3 Offentlige indkøb m.v.
 - 4.4 Myndighedernes opgaver og beføjelser
 - 4.5 Fastsættelse af krav til energirelaterede produkter: Delegerede retsakter
 - 4.6 Mærkningsskala og etikettens udformning
 - 4.7 Hvilke kriterier er afgørende for at et energirelateret produkt vil blive omfattet af delegerede retsakter
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 6.1 Erhvervsøkonomiske konsekvenser for danske producenter
 - 6.2 Administrative konsekvenser for danske producenter
 - 6.3 Administrative omkostninger for importører af energirelaterede produkter
 - 6.4 Administrative omkostninger for forhandlere af energirelaterede produkter
 - 6.5 Samlede administrative omkostninger for erhvervslivet
 - 6.6 Samlede erhvervsøkonomiske konsekvenser
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte virksomheder, organisationer, myndigheder m.v.
11. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

1. Indledning

Med lovforslaget gennemføres Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og resourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (omarbejdning), i det følgende benævnte energimærkningsdirektivet.

Lovforslaget har til formål at fremme energibesparelser ved at tydeliggøre produkters energiforbrug for forbrugerne og dermed give forbrugerne mulighed for at vælge de mere energieffektive modeller. Lovforslaget supplerer lov om miljøvenligt design af energirelaterede produkter (lovbekendtgørelse nr. 1068 af 15. september 2010), i det følgende benævnt eco-designloven, som har til formål at fjerne de modeller fra det europæiske marked, som har lav energieffektivitet. Både lovforslaget og eco-designloven har til formål at påvirke produkters energieffektivitet. Mens eco-designloven fjerner de i energihenseende dårligste produkter fra markedet, trækker både den gældende lov og lovforslaget markedet for

energirelaterede produkter i retning mod stadig bedre energieffektivitet ved at synliggøre det enkelte produkts energiforbrug og derved tilskynde forbrugerne til at anskaffe de mest energieffektive modeller.

Energimærkningsdirektivet er et totalharmoniseringsdirektiv, som lovforslaget gennemfører i dansk ret. Lovforslaget skal ikke tjene til at gennemføre danske særregler inden for energimærkning. Lovforslaget gør energimærkning af produkter, som omfattes af en fælles europæisk retsakt i henhold til energimærkningsdirektivet, obligatorisk. Udarbejdelsen af energimærket pålægges leverandøren, mens forhandleren pålægges at forsyne udstillede eksemplarer af det enkelte produkt med den energietiket, som leverandøren leverer sammen med produktet.

Forudsætningen, for at et produkt kan blive omfattet af delegerede retsakter om energimærkning, er, at der i EU er et betydeligt energibesparelspotentiale, som vurderes at kunne realiseres gennem energimærkning. Det skal derfor være en væsentlig omsætning af det på-

gældende produkt i EU, og der skal der være en spredning i energieffektivitet for de forskellige modeller af det pågældende produkt, således at energimærkningen kan vise forskelle i produktmodellernes energimæssige ydeevne.

Lovforslaget indeholder desuden mindre ændringer i eco-designloven. Formålet med ændringerne er at præcisere ansvaret for overholdelse af bestemmelser i loven og regler fastsat i medfør af loven eller i en gennemførelsesforanstaltning i henhold til eco-designdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter.)

Udgangspunktet i eco-designloven er, at producenten er ansvarlig for, at produktet er i overensstemmelse med regler for det pågældende produkt. Hvis producenten ikke er etableret i EU/EØS, påhviler forpligtelserne producentens repræsentant i EU/EØS. I det tilfælde, hvor producenten ikke har en bemyndiget repræsentant i EU/EØS, hviler forpligtelserne på importøren. Hvis der hverken er en producent, repræsentant eller importør i EU/EØS, påhviler forpligtelserne enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produktet i omsætning eller erhvervsmæssig ibrugtagelse. Denne præcisering af ansvarsforholdene i eco-designloven er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2, nr. 6 i eco-designdirektivet.

2. Lovforslagets baggrund

Det Internationale Energiagentur og EU's eget klimapanel har peget på, at mærkning af produkter efter deres energiforbrug og fastsættelse af mindstekrav til produkternes energieffektivitet, er meget omkostningseffektive midler til at opnå omfattende energibesparelser. Det internationale rådgivningsfirma McKinsey har beregnet, at de samfundsmæssige omkostningerne ved den type initiativer er negative. Det indebærer, at samfundet kan tjene på at iværksætte sådanne tiltag.

Traditionelt er et samfunds økonomiske vækst forbundet med øget forbrug af energi. Specielt inden for sektoren "husholdningerne" forventes i de kommende år et voksende elektricitetsforbrug i alle OECD-lande, som følge af flere, større og mere energiforbrugende produkter inden for underholdning, spil og IT. Hvis ikke der iværksættes initiativer, som kan fremme markedsgennembrud af energieffektive produkter, vil det være nødvendigt at tage andre initiativer, som kan bidrage til at realisere målsætningerne om begrænsningen af det totale energiforbrug og at styrke EU's energiforsyningssikkerhed. Disse alternative initiativer

vil ikke være så omkostningseffektive, som energimærkningen af produkter.

I oktober 2010 blev en omarbejdning af det gældende direktiv fra 1992 om energimærkning vedtaget. Omarbejdningen har til formål at modernisere direktivet, først og fremmest ved at udvide anvendelsesområdet. Fra tidligere kun at omfatte husholdningsapparater omfatter det omarbejdede energimærkningsdirektiv alle energirelaterede produkter. Hvor et energirelateret produkt er et produkt, som når det anvendes, påvirker energiforbruget. Dermed omfattes både energiforbrugende produkter og produkter, som ikke forbruger energi, men som alligevel har betydning for energiforbruget, når de anvendes. Til den sidste gruppe hører f.eks. isoleringsmateriel, vinduer og armaturer til brugsvand. Energimærkningsdirektivet er et rammedirektiv. For at en konkret produkttype skal omfattes af reglerne om energimærkning, skal der vedtages en såkaldt delegeret retsakt i henhold til artikel 290 i Lissabontraktaten.

3. Gældende ret generelt

Energimærkning af produkter er i dag reguleret ved lov om fremme af besparelser i energiforbruget (lovbekendtgørelse nr. 1326 af 1. december 2010). Loven gennemfører de tidligere gældende energimærkningsdirektiv (Rådets direktiv nr. 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger, EF-Tidende 1992, L 297, side 16) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysning om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler, EF-Tidende 2000, L 12, side 16). Da loven om fremme af besparelser i energiforbruget blev vedtaget samlede den en række ret forskellige bestemmelser, som alle har til formål at fremme energibesparelser hos forbrugerne samtidigt med at Elsparafonden blev oprettet. Energimærkning udgør et særskilt kapitel i loven. I medfør af loven er der udstedt 8 bekendtgørelser om mærkning af husholdningsapparater og belysningskomponenter med oplysninger om de pågældende produkters energieffektivitet.

Siden ikrafttræden er lov om fremme af besparelser i energiforbruget blevet ændret flere gange. Desuden er andre love, som også har til formål at fremme besparelser i energiforbruget efterfølgende blevet vedtaget af Folketinget. Den gældende lov samler således ikke længere alle lovregulerede tiltag for at fremme besparelser i forbrugernes energiforbrug. På denne baggrund og for at øge brugervenligheden ved - i den udstrækning det er muligt - at følge eco-designlovens opbygning, har rege-

ringen valgt at fremsætte forslag om en ny lov frem for et ændringsforslag til den gældende lov. Den gældende lov indeholder herefter ikke længere bestemmelser, der vedrører mærkning af energiforbrugende produkter eller motordrevne køretøjer. Disse fortsættes i nærværende lovforslag.

4. Hovedpunkter i lovforslaget

4.1. Hvilke produkter er omfattet af lovforslaget

Lovforslaget omfatter energirelaterede produkter, som, når de anvendes, har betydning for energiforbruget. Lovforslaget omfatter således både produkter, der forbruger energi og produkter, som ikke selv forbruger energi, men som påvirker energiforbruget, når de anvendes. Til de sidstnævnte produkter hører vinduer, (yder)døre, isoleringsmateriale og armaturer til brugsvand. De energiforbrugende produkter omfatter alle former for apparater, motorer, kedler, maskiner og anlæg samt dele hertil.

Den gældende lov omfatter: ”Apparater, artikler, maskiner, anlæg og komponenter samt produkter, som påvirker bygningers energiforbrug.” Loven definerer dog ikke disse apparater, artikler, maskiner etc.

I modsætning hertil indeholder lovforslaget en definition af et energirelateret produkt. Denne definition er i overensstemmelse med den tilsvarende definition i energimærkningsdirektivet.

Motordrevne køretøjer er omfattet af den gældende lov. Transportministeren har i henhold til § 15, stk. 2 i den gældende lov, udstedt bekendtgørelse nr. 1437 af 11. december 2009 om energimærkning m.v. af nye person- og varebiler. I denne bekendtgørelse defineres det nærmere hvilke køretøjer, der er omfattet af regelsættet. Bekendtgørelsen vil forblive i kraft indtil den afløses af regler fastsat efter denne lov, jf. lovforslagets § 23, stk. 2.

Lovforslaget gælder ligesom direktivet ikke for brugte produkter, fordi markedet for brugte produkter, er relativt beskedent.

4.2. Leverandører og forhandleres pligter

Lovforslaget viderefører forpligtelsen for leverandører og forhandlere til at sikre, at energirelaterede produkter, som omfattes af delegerede retsakter, energimærkes. Leverandører omfatter producenter, repræsentanter for producenter uden for EU og importører af produkter til EU, hvor producenten ikke har en bemyndiget repræsentant i EU. Forhandlere er detailhandlere eller andre personer, som sælger, udlejer eller udstiller produkter, der er bestemt til slutbrugeren.

Leverandøren af et produkt, som omfattes af en delegeret retsakt skal måle, dokumentere og angive produktets energiforbrug. Energiforbruget skal måles i henhold til en opgivet målemetode eller -standard. Leverandøren skal endvidere energimærke og udfylde en energietiket, samt et datablad, der skal medfølge produktet, når det bringes i omsætning eller ibrugtages i EU/EØS. Energietiketten skal udfyldes i overensstemmelse med anvisningerne i den delegerede retsakt, som gælder for produktet.

Forhandleren skal placere den medfølgende energietiket på de eksemplarer af produktet, som udstilles eller på anden måde gøres tilgængelig for forbrugerne forud for køb.

I salgsmateriale, herunder brochurer og reklamer, hvor energiforbrug eller pris oplyses, skal produktets energiklasse anføres. Teknisk salgsmateriale, skal enten indeholde oplysninger om produktets energiforbrug eller indeholde henvisninger til produktets energieffektivitetsklasse.

Bortset fra bestemmelserne om bemyndigelse til klima- og energiministeren til at udstede regler, som pålægger leverandøren at levere en energietiket, når leverandøren leverer produkter til forhandlere, følger lovforslaget gældende ret. Ændringen, som pålægger leverandøren at levere en energietiket til forhandleren følger af artikel 5 i energimærkningsdirektivet.

4.3. Offentlige indkøb m.v.

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til klima- og energiministeren til at udstede regler, som pålægger offentlige institutioner og virksomheder, der indgår offentlige indkøbskontrakter, at købe de mest energieffektive produkter. Bestemmelserne er baseret på artikel 9 i direktivet. Det er bl.a. en forudsætning for indkøbskravet, at det er omkostningseffektivt, økonomisk og teknisk gennemførligt.

Lovforslaget indeholder desuden en mulighed for, at klima- og energiministeren kan fastsætte regler for offentlige incitament, som ikke har karakter af finanspolitiske foranstaltninger. Formålet med sådanne regler vil være at fremme afsætningen af de bedste eksemplarer blandt de produkter, som omfattes af delegerede retsakter. Ligeledes vil det i henhold til forslaget være muligt at fastsætte regler om, at kun produkter, som har en bedre energieffektivitet, end grænseværdien for den højeste energieffektivitetsklasse, skal være omfattet af danske incitament. Det giver mulighed for at fremme afsætningen af de i energimæssig henseende allerbedste eksemplarer af et givet produkt. Disse bestemmelser følger af bestemmelserne i artikel 9 i energimærkningsdirektivet.

Gældende lov indeholder ikke tilsvarende bestemmelser om offentlige indkøb eller bestemmelser om offentlige incitamenter.

4.4. Myndighedernes opgaver og beføjelser

Lovforslaget viderefører forpligtelsen til at kontrollere markedet og føre tilsyn med, at leverandører og forhandlere overholder kravene i loven og i de konkrete delegerede retsakter. Denne forpligtelse påhviler klima- og energiministeren, eller den myndighed, som ministeren delegerer tilsynsopgaven til. Myndigheden skal gennemføre stikprøvebaseret kontrol af de produkter, som er på markedet, bl.a. ved at kontrollere om dokumentationen er i overensstemmelse med kravene, ved at foretage kontrolmålinger af produkternes energieffektivitet, ved at kontrollere om energietiketten er korrekt og ved at kontrollere om forhandlere har påført udstillings-eksemplarer en energietiket.

Lovforslagets bestemmelser om myndighedernes tilsynsopgaver er en videreførelse af gældende ret. Dog indeholder forslaget nye bestemmelser om samarbejde med tilsynsmyndigheder i andre europæiske lande, således at resultater af de nationale myndigheders tilsyn kan anvendes af tilsynsmyndighederne i alle medlemslande. Bestemmelser gør det ikke muligt, at myndigheder fra andre EU-lande fører tilsyn i Danmark, ligesom de heller ikke åbner mulighed for, at danske tilsynsmyndigheder udfører tilsyn i andre EU-medlemslande. De nye bestemmelser følger af artikel 3, stk. 1 nr. d i energimærkningsdirektivet samt af bestemmelser i artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93.

4.5. Fastsættelse af krav til energirelaterede produkter: Delegerede retsakter

Som nævnt er hensigten med lovforslaget at gennemføre energimærkning af produkter, som vedtages i henhold til energimærkningsdirektivet og andre EU-retsakter, om energimærkning. Arbejdsgangen for vedtagelsen af delegerede retsakter i henhold til energimærkningsdirektivet vil i korte træk være følgende:

Kommissionen vil efter en ekspertudredning samt høring af bl.a. europæiske industri- og brancheorganisationer, nationale eksperter, forbrugerorganisationer og NGO'er i overensstemmelse med Lissabontraktatens artikel 290 fremlægge forslag om en delegeret retsakt om mærkning af et konkret produkttype. Rådet og Europa-Parlamentet har inden for 2 måneder mulighed for at gøre indsigelse mod retsakten. Både Rådet og Europa-

Parlamentet kan forlænge fristen med yderligere 2 måneder. Hvis der ikke kommer indsigelser fra Rådet eller Europa-Parlamentet, vil retsakten efter endelig vedtagelse i Kommissionen og offentliggørelsen i EU-Tidende, være gældende. I praksis vil den delegerede retsakt have karakter af en delegeret kommissionsforordning. En sådan vil have umiddelbar retsvirkning i EU og ikke kræve yderligere gennemførelse i medlemslandenes nationale lovgivning. Den vil derfor træde i kraft i alle medlemslandene samtidigt, hvilket vil være til fordel for producenter, forhandlere, forbrugere og for de nationale tilsynsmyndigheder.

Mens lovforslaget er udformet på grundlag af energimærkningsdirektivet fra 2010 og ud fra en forventning om at gennemførelsesforanstaltningerne vil have karakter af delegerede kommissionsforordninger, er gældende ret baseret på, at gennemførelsesforanstaltningerne vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet som direktiver i overensstemmelse med tidligere versioner af energimærkningsdirektivet.

4.6. Mærkningsskala og energietikettens udformning

Lovforslaget viderefører gældende rets bestemmelser om mærkningsskalaen og energietikettens udformning, men hvor skalaen og energietikettens udformning i henhold til gældende ret er fastlagt i de enkelte bekendtgørelser omhandlende de respektive apparater, maskiner produkter ect., indeholder lovforslaget bestemmelser om energieffektivitetsklasserne og energietikettens udformning i overensstemmelse med bestemmelserne i energimærkningsdirektivet.

I modsætning til ældre versioner af energimærkningsdirektivet indeholder energimærkningsdirektiv fra 2010 bestemmelser om udformning af mærkningsskalaen. Lovforslaget indeholder derfor en tilsvarende fastlæggelse af energieffektivitetsskalaen. Som udgangspunkt har skalaen 7 klasser fra A til G, hvor A er den bedste og er markeret med en mørkegrøn pil, mens G er den mindst energieffektive og markeret med en mørkerød pil. Der kan tilføjes tre supplerende klasser A+, A++ og A+++. Den bedste klasse vil dog altid have den mørkegrønne farve og kun én klasse kan være mørkegrøn.

Hvis det er krævet i den delegerede retsakt, indeholder energietiketten tillige standardiserede produktoplysninger om andre væsentlige ressourcer, som påvirkes under produktets anvendelse. Det kan f.eks. være produktets forbrug af vand ved brug. Dette gælder f.eks. for vaske- og opvaskemaskiner.

Som noget nyt tilstræbes sprognutralitet i udformning af energimærket. Produktets energieffektivitet udtrykkes ved energiklassen, og de øvrige informationer, som den enkelte delegerede retsakt kræver anført, angives i

piktogrammer i den udstrækning dette er muligt. Kun i de tilfælde, hvor det ikke er muligt at udforme en sprogneutral energietiket, er der krav om, at leverandøren leverer energietiketter til forhandleren på det sprog, som slutbrugerne anvender.

4.7. Hvilke kriterier er afgørende for at et energirelateret produkt vil blive omfattet af delegerede retsakter

Lovforslaget er ligesom den gældende lov en ramme-lov. Lovforslaget gælder for alle energirelaterede produkter, som omfattes af delegerede retsakter i henhold til energimærkningsdirektivet. For at kunne blive omfattet af en delegeret retsakt, er det i energimærkningsdirektivet bl.a. anført, at ”produkterne skal ... under hensyntagen til, hvor store mængder de omsættes i på EU-markedet, rumme betydelig muligheder for at spare energi og i givet fald andre væsentlige ressourcer.” Der skal desuden være ”stor spredning i de relevante præstationsniveauer for de produkter, der kan fås på markedet”. Energimærkning af konkrete produkters energieffektivitet, forudsætter således, at det vurderes, at der i EU som helhed kan opnås betydelige energibesparelser.

Det forventes, at der blandt de produkter, som vil blive omfattet af gennemførelsesforanstaltninger i henhold til eco-designdirektivet, vil være en del, som også vil blive omfattet af energimærkning.

De energimærkede produkter forventes således at udgøre en delmængde af de produkter, som omfattes af eco-design krav. På baggrund af de erfaringer der siden 2007 er indhøstet med udmøntningen af eco-designdirektivet, skønnes det, at energimærkning gradvis vil komme til at omfatte 20-25 forskellige energirelaterede produkter.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. Omfanget af de statslige omkostninger, som er forbundet med vedtagelsen af de delegerede retsakter vil afhænge af, hvor mange forskellige og hvilke produkter der vedtages delegerede retsakter for.

8 produktgrupper er omfattet af energimærkning i henhold til gældende lov. Mærkningen af disse videreføres under lovforslaget. Kommissionen forbereder forslag om mærkning af en række yderligere produktgrupper, men udgifterne kan først endeligt opgøres, når omfanget ligger fast. Det vil være muligt at kombinere markedstilsyn og kontrolaktiviteter efter lovforslaget med tilsvarende aktiviteter i medfør af eco-designloven og dermed opnå en økonomisk besparelse i forhold til de udgifter,

det ville indebære at administrere eco-design og energimærkning uafhængigt af hinanden. Det vil endvidere være muligt at opnå synergi i kontrolarbejdet, især når det drejer sig om information til forhandlere og forbrugere, ved at samarbejde med Center for Energibesparelser. Hertil kommer, at både et nordisk og et europæisk samarbejde omkring kontroltests er under etablering. De nævnte forhold vil kunne begrænse de statslige udgifter.

På den baggrund skønnes det, at de statslige omkostninger forbundet med en udvidelse af de energimærkede produkter fra de nuværende 8 til 20 vil kunne finansieres inden for Klima- og Energiministeriets ramme. Det vurderes, at der først efter 2012 i givet fald vil være vedtaget mere end 20 delegerede retsakter.

Forslaget har ikke økonomiske konsekvenser for de statslige institutioner i deres egenskab af aftagere af energimærkede produkter.

Forslaget har ikke økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6.1. Erhvervsøkonomiske konsekvenser for danske producenter

Udbredelsen af energimærkningen til at omfatte flere end de 8 produktkategorier, som i dag er omfattet af energimærkningen vil øge forbrugernes efterspørgsel efter de mest energieffektive og mindst ressourceforbrugende produkter. De mindre energieffektive produkter vil efter en sådan mærkning tabe markedsandele på det danske marked. Tilsvarende begrænsninger vil blive indført i EU's øvrige medlemslande og i EØS-landene (Norge, Island og Liechtenstein).

Nogle danskproducerede produkter, som i dag ikke er energimærkede, forventes at blive omfattet af sådanne fælleseuropæiske regler. Det gælder f.eks. tv-apparater, cirkulationspumper, kedler og varmtvandsbeholdere samt isoleringsmateriel. Der vil være tale om et begrænset antal produkter fra en begrænset kreds af danske producenter. Energistyrelsen skønner, at et halvt hundrede danske producenter kan blive direkte berørt af delegerede retsakter i henhold til det omarbejdede energimærkningsdirektiv frem til 2015.

Som hovedregel konkurrerer danske virksomheder i højere grad på kvalitet – herunder på ressource- og energieffektivitet – end på pris. At sikre, at produkterne er energieffektive, når de anvendes, er generelt en vigtig parameter for danske virksomheder, der producerer produkter, som forbruger energi.

En tydeliggørelse af produkternes energi- og ressourceeffektivitet kan således forventes at gavne danske produkter og medføre en afsætningsmæssig fordel på det europæiske marked. Hvor stor denne fordel bliver, og hvor længe den vil være gældende, er det ikke muligt på nuværende tidspunkt at vurdere.

6.2. Administrative konsekvenser for danske producenter

Den dokumentation og de data om energiforbrug, som producenterne skal anvende for at udforme en energietiket og datablad vil producenten allerede være i besiddelse af, fordi disse oplysninger også skal anvendes ved dokumentation af overholdelse af anden lovgivning, herunder eco-designloven og gennemførelsesforanstaltninger i medfør af eco-designdirektivet.

Kravene om måling og mærkning af produkternes energieffektivitet samt evt. tilvejebringelse af information om ressourceforbrug forventes derfor ikke at føre til meromkostninger af betydning for danske producenter.

På denne baggrund skønner Energistyrelsen, at merudgifterne for danske producenter som følge af de administrative konsekvenser af forslaget vil være under 2.000 timer årligt.

6.3. Administrative omkostninger for importører af energirelaterede produkter

Importører af produkter omfattet af en delegeret retsakt har ingen administrative omkostninger, hvis produktet enten er fremstillet i EU, eller hvis produktet er fremstillet uden for EU af en producent, som har en bemyndiget repræsentant i EU.

Importører af energirelaterede produkter omfattet af en delegeret retsakt, har i de tilfælde, hvor producenten ikke er fra et EU-land, og desuden ikke har etableret en bemyndiget repræsentant i EU, ansvar for, at det enkelte eksemplar er forsynet med en energietiket og datablad i overensstemmelse med kravene i den delegerede retsakt.

I de tilfælde, hvor importøren importerer produkter omfattet af energimærkning fra leverandører uden for EU og hvor producenten ikke har en officiel repræsentant i EU hviler de pligter, som ellers påhviler producenten, på importøren.

Det vurderes, at importøren kan stille krav til producenten, om at denne skal levere de krævede data og dokumentationen, samt hvad der ellers er nødvendigt for at leve op til kravene i den delegerede retsakt. I modsat fald vil producenten være afskåret fra at levere ikke kun til det danske, men til hele det europæiske marked, fordi reglerne er ens i EU.

På denne baggrund skønnes de administrative meromkostningerne for importørerne, derfor til under 2.000 timer årligt.

6.4. Administrative omkostninger for forhandlere af energirelaterede produkter

Forhandlerne af energirelaterede produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt, skal i henhold til direktivet og lovforslaget placere den medfølgende energietiket på de eksemplarer af produktet, der udstilles for slutbrugeren. Placeringen skal være synligt på produktet. Hvis energietiketten mangler, skal forhandleren rekvirere den fra leverandøren. Forhandlerens forpligtelser er forenklede i forhold til pligterne i henhold til gældende ret.

Ved udlejning, fjernsalg, salg over internettet og anden form for salg, hvor slutbrugeren ikke formodes at få lejlighed til at se produktet udstillet, skal slutbrugeren inden købet gøres bekendt med de oplysninger, der er angivet på energietiketten, dvs. den energiklasse, som produktet tilhører og de eventuelle øvrige oplysninger om andet ressourceforbrug, som den delegerede retsakt foreskriver.

På denne baggrund skønnes de samlede administrative meromkostninger for forhandlerne at være negative eller maksimalt at udgøre 1.000 timer på årsbasis.

6.5. Samlede administrative omkostninger for erhvervslivet

Energimærkningen vil blive indført gradvis og kun for energirelaterede produkter, hvor væsentlige energibesparelser kan påpeges. Desuden kun for produkter, som primært retter sig mod private forbrugere. På denne baggrund og på baggrund af de skøn og vurderinger, der er anført ovenfor skønnes det, at erhvervslivets samlede administrative omkostninger på samfundsplan vil ligge et godt stykke under 10.000 timer årligt.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

6.6. Samlede erhvervsøkonomiske konsekvenser

Energistyrelsen skønner, at de markeds- og konkurrencemæssige fordele, som danske producenter opnår på EU's indre marked ved at flere produkter end efter den gældende lov omfattes af energimærkningen på sam-

fundsplan vil overstige de administrative omkostninger, som erhvervslivet pålægges.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Omfanget af lovforslagets miljømæssige konsekvenser er afhængig af antallet af delegerede retsakter og ambitionsniveauet i disse. På baggrund af beregninger, som Energistyrelsen har ladet udføre forventes energibesparelserne som følge af lovforslaget vil fra 2020 kunne føre til årlige energibesparelser i de danske husholdninger i størrelsesordenen 6-9 pct. af husholdningernes aktuelle elforbrug. Det svarer til mellem 600 og 900 GWh. Om energibesparelsen kommer til at ligge nærmere de 6 eller de 9 pct. afhænger bl.a. af, hvor aktivt energimærkningen bliver udnyttet af forhandlere, energikonsulenter, myndigheder mv.

For mange produkter er der i Danmark i forvejen fokus på energieffektivitet. Energiforsyningsselskaberne og Elsparefonden, nu Center for Energibesparelser, har gennem flere års aktiviteter skærpet borgernes opmærksomhed om apparaters og produkters energieffektivitet. Den eksisterende energimærkning af apparater har således bevirket, at der overvejende sælges energieffektive hårde hvidevarer.

9. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget gennemføres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og resourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (omarbejdning) i dansk ret. Fristen for gennemførelse af ovennævnte direktiv i national lovgivning er senest 20. juni 2011.

Lovforslaget viderefører hjemlen i lov nr. 450 af 31. maj 2000 til også at energimærke transportmidler. Denne hjemmel er udnyttet til at implementere Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler, EF-Tidende 2000, L12, side 16.

Lovforslaget følger de to direktiver. Der er således ikke tale om ”overimplementering”.

10. Hørte virksomheder, organisationer, myndigheder m.v.

3F- Fagligt Fælles Forbund, Advokatrådet, Altinex Oil Denmark A/S, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Autoriserede Kølefirmaers Brancheforening, Branchen ForbrugerElektronik, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Byggesagkyndige og Energikonsulenter, Boligselskabernes Landsforening, Byggecentrum, DANAK

Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Energi, Dansk Energibranche forening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Standard, Dansk Varefakta Nævn, Data-tilsynet, Danish Energy Group (DEG), DELTA, Det Økologiske Råd, Dansk Gasteknisk Center (DGC), DONG Energy, DS Håndværk og Industri, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energi & Olieforum.dk, Energitilsynet, Energitjenesten, Forbrugerrådet, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Registrerede Revisorer (FRR), Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen for Slutforbrugere af Energi, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Varmepumpefabrikanter i Danmark, Frie Elforbrugere

Greenpeace Danmark, Godkendt Teknologiske Service (GTS), Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), IT-Branchen, ITEK, Landbrugsrådet, LCA center, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Organisationerne for Vedvarende Energi, Rigsrevisionen, Risø, Samvirkende Energi- og Miljøforeninger, TEKNIQ, Teknologisk Institut, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, VELTAK - VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Vindmølleindustrien og WWF.

11. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Udgifterne forbundet med lovforslaget i 2011 og 12 – til konkretisering af beslutnings-grundlag, forhandlinger – m.v. afholdes inden for Energistyrelsens bevilling. Der tages efterfølgende stilling til finansiering af udgifterne efter 2012 i takt med vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger i henhold til energimærknings-direktivet. Ingen merudgifter for kommuner og regioner.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Positive fordele forbundet med, at produkters energi-effektivitet tydeliggøres for forbrugerne.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	På samfundsplan vil lovforslaget medføre omstillingsomkostninger svarende til mindre end 10.000 timer/år.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget medfører et lavere energiforbrug og dermed mindre miljøpåvirkning. Fra 2020 vurderes elforbruget reduceret med mellem 600 og 900 GWh årligt.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lov gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og resourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (omarbejdning) og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO ₂ -emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1 (§§ 1-3)

Til § 1

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* viderefører den gældende lovs § 15, stk. 1 om fremme af besparelser i energiforbruget, herefter benævnt gældende lov. Endvidere gennemfører stk. 1 artikel 1, stk. 1 i energimærkningsdirektivet.

Ifølge stk. 1 skal energirelaterede produkter forsynes med oplysninger om energiforbrug og andre oplysninger af betydning for slutbrugeren. Oplysningerne om pro-

dukterne skal ske ved mærkning og standardiserede produktoplysninger. Oplysningerne vil fremgå af en energietiket og et datablad for produktet, se nærmere bemærkningerne til kapitel 2.

Efter lovforslagets *stk. 2* finder loven anvendelse på ethvert energirelateret produkt, der bringes i omsætning eller ibrugtages, og som er omfattet af en delegeret retsakt. Med ændringen af energimærkningsdirektivet udvides produktbegrebet til at omfatte produkter, som bruger energi, når de anvendes og produkter som ikke selv bruger energi, men som indvirker på energiforbruget, når de anvendes, og som er omfattet af en delegeret retsakt, der udstedes på baggrund af energimærknings-

direktivet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4.

Med hensyn til definitioner på energirelaterede produkter og andre begreber anvendt i stk. 2 henvises til definitionerne i § 2 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Ifølge den foreslåede *stk. 3* vil motordrevne køretøjer også være omfattet af lovforslaget, i det omfang det fremgår af lovforslaget eller regler fastsat af transportministeren i henhold til lovforslaget. Bestemmelsen er en videreførelse af §§ 2, stk. 2 og 15, stk. 2 i den gældende lov. Efter den gældende lovs § 15, stk. 2, udøver transportministeren de beføjelser vedrørende mærkning, der er tillagt klima- og energiministeren efter loven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets kapitel 5.

Ifølge den foreslåede *stk. 4* finder lovforslaget ikke anvendelse på brugte eksemplarer af et energirelateret produkt. Når et eksemplar er ibrugtaget af en slutbruger, er videresalg af det brugte eksemplar ikke omfattet af loven om energimærkning.

Til § 2

I den gældende lov er anvendte begreber ikke definerede. Definitionerne svarer med enkelte praktiske tilpasninger og præciseringer til definitionerne i energimærkningsdirektivets artikel 2.

Andre væsentlige ressourcer er i følge § 2, nr. 1, vand, kemikalier eller andet, som forbruges af et produkt ved normal brug. Der er således tale om andre ressourcer end energi. På nuværende tidspunkt er vand det eneste eksempel på andre væsentlige ressourcer. Vand anvendes i forbindelse med vaskemaskiner og opvaskemaskiner.

Med *bringe i omsætning*, jf. § 2, nr. 2, forstås, at et produkt uanset salgsmetode gøres tilgængeligt på EU/EØS's marked med henblik på distribution eller anvendelse i EU/EØS, enten mod betaling eller gratis. Begrebet omfatter således enhver form for første videredistribution. Det er leverandøren, der kan bringe et produkt i omsætning. Når leverandøren leverer produktet til næste led i afsætningskæden, vil handlingen – leveringen af produktet – føre til, at produktet for første gang gøres tilgængeligt på det indre marked, hvilket indebærer, at det bringes i omsætning.

Et *datablad* er jf. § 2, nr. 3 et standardiseret skema med oplysninger om et produkt. Det følger af den delegerede retsakt for de enkelte energirelaterede produkter, hvilke oplysninger der skal anføres i databladet. Databladene sikrer, at slutbrugeren får en ensartet information, der gør det lettere at sammenligne energimærkningen på forskellige modeller inden for samme produkttype.

Den leverandør, der bringer et produkt, som er omfattet af en delegeret retsakt, i omsætning eller leverer det til ibrugtagning, skal udarbejde et datablad, der medtages i en produktbrochure eller andet materiale, der følger med produktet.

En *delegeret retsakt* som defineret i § 2, nr. 4, er en delegeret forordning, der er udstedt af Europa-Kommissionen i henhold til energimærkningsdirektivet. En delegeret forordning vil ikke skulle gennemføres i dansk ret, da forordninger er umiddelbart gældende. At de delegerede retsakter udstedes som forordninger sikrer, at energimærkningsbestemmelserne træder i kraft samtidigt i alle EU's medlemslande. Derved opnås fri bevægelighed for overensstemmende produkter og en opsplitning af EU's indre marked undgået.

I § 2, nr. 5 defineres begrebet *energieffektivitetsklasse*. Ved energieffektivitetsklasse forstås en klassificering med bogstaverne fra A til G med en farveskala. Der kan tilføjes tre supplerende klasser til klassificeringen, hvis det teknologiske fremskridt gør det nødvendigt. Disse supplerende klasser angives med

A+, A++, A+++ for klassen der er mere energieffektiv end klasse A. Farveskalaen består af højst syv forskellige farver - fra mørkegrøn til rød. Farvekoden for den højeste klasse alene er altid mørkegrøn. Består skalaen af flere end syv klasser, vil den 7. klasse og klasserne derunder være røde. Den for produktet gældende delegerede retsakt fastsætter, hvordan energieffektivitetsklassen måles og fastlægges.

Energirelateret produkt, jf. § 2, nr. 6. Definitionen omfatter energiforbrugende produkter og produkter som ikke forbruger energi, men som har betydning for energiforbruget, når de anvendes. Hermed dækkes både de produkter, som direkte forbruger energi, og de som indirekte bruger energi, når de anvendes. Eksempler på produkter som direkte forbruger energi er: pumper, motorer, hårde hvidevarer, tv og it-udstyr. Eksempler på de som indirekte bruger energi er: vinduer, isoleringsmateriale og armaturer til brugsvand.

Definitionen omfatter endvidere dele, der er beregnet til at indgå i andre energirelaterede produkter, som bringes i omsætning eller ibrugtages som enkeltdele, og hvis miljømæssige egenskaber kan vurderes selvstændigt. Elektriske motorer er et eksempel herpå. Elektriske motorer kan vurderes selvstændigt, og kan også indgå i maskiner, fx pumper, som også er et energirelateret produkt.

Energirelaterede produkter, der falder ind under lovens anvendelsesområde, skal være omfattet af en delegeret retsakt i henhold til direktivet.

I § 2, nr. 7 foreslås begrebet *energietiket* defineret. Energietiketten er udformet ensartet for alle produktgrupper, og skal være klart synlig og læselig. Energietiketten skal indeholde en række oplysninger i henhold til produktets delegerede retsakt. I det omfang energietiketten for produktet ikke er sproguafhængig, skal leverandøren levere energietiketten på det sprog, som forhandleren anvender. Den gældende energietiket består af nøgleord med supplerende oplysninger om rumfang, energiforbrug pr. år, opvaskeevne eller lignende. Nu erstattes nøgleordene med piktogrammer, der gør det lettere for forhandleren at opfylde betingelserne vedrørende sprogkravene. Det er således begrænset, hvor meget tekst der skal fremgå af de nye energietiketter.

Med *forhandler* menes ifølge § 2, nr. 8, en detailhandler eller enhver anden fysisk eller juridisk person, der udbyder energirelaterede produkter til salg, leje, afbetalingssalg eller via udstilling bestemt til slutbrugeren hvad enten det foregår direkte eller indirekte ved fjernsalg af enhver form, herunder via internettet, katalogordre eller telefonsalg m.v.

Med *ibrugtagning* menes, jf. § 2, nr. 9, den første anvendelse i EU/EØS af et produkt i overensstemmelse med dets formål. Ibrugtagning kunne være en virksomheds ibrugtagning med et privat eller et erhvervsmæssigt formål af et energirelateret produkt, som den pågældende har erhvervet, og som ikke forinden er bragt i omsætning. En forbruger i EU/EØS, som hjemtager et energirelateret produkt fra et land uden for EU til eget brug, vil ikke være omfattet af forpligtelser, som påhviler den, der ibrugtager et produkt.

Importøren er ifølge § 2, nr. 10, enhver fysisk eller juridisk person i EU/EØS, der som led i sin erhvervsudøvelse bringer et energirelateret produkt fra et tredjeland i omsætning på EU/EØS' marked. Importøren har ansvaret for, at produktet er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt for det pågældende produkt. Det pålægges importøren at tilvejebringe og vedlægge den krævede dokumentation og de nødvendige oplysninger i henhold til § 4.

Efter forslaget er leverandøren ifølge § 2, nr. 11, først og fremmest den producent der fysisk fremstiller et energirelateret produkt, og bringer produktet i omsætning eller leverer det til ibrugtagning på EU/EØS's marked. Udgangspunktet er, at producenten er ansvarlig for, at produktet er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt for det pågældende produkt. Hvis producenten ikke er etableret i EU/EØS, påhviler forpligtelserne producentens repræsentant i EU/EØS. Findes der ingen producent eller repræsentant, er det den importør, der bringer produktet

i omsætning eller ibrugtager produktet på EU/EØS' marked, der anses for leverandør. Hvis en importør ikke findes, anses enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter, som er omfattet af lovforslaget og delegerede retsakter, i omsætning eller ibrugtager dem, for at være leverandør.

Med en *repræsentant* menes ifølge § 2, nr. 12, at producenten kan udpege en repræsentant i EU/EØS, som handler i producentens sted i forbindelse med udførelsen af visse opgaver, som er pålagt producenten efter loven, direktivet eller en delegeret retsakt. Dette gælder, uanset om producenten er etableret i EU/EØS eller ikke. Overdragelsen af opgaver fra producenten til repræsentanten skal være sket skriftligt, navnlig for at definere indholdet af opgaverne og afgrænsningen af repræsentantens beføjelser. Den nationale tilsynsmyndighed har herefter mulighed for at henvende sig til repræsentanten i stedet for producenten, for så vidt angår overholdelse af forpligtelserne efter loven, direktivet eller en delegeret retsakt.

I § 2, nr. 13, defineres en slutbruger som en fysisk eller juridisk person, der ibrugtager et energirelateret produkt. Slutbrugeren kan både være en forbruger og en virksomhed. Den måde hvorpå slutbrugeren har erhvervet produktet, er ikke afgørende.

Med *supplerende oplysninger*, jf. § 2, nr. 14, menes andre oplysninger om et produkts præstationsevne og egenskaber, der har betydning for energiforbruget eller andre væsentlige ressourcer på grundlag af målelige data. Som eksempler herpå kan nævnes støj, vibrationer, tørreevne og programvarighed m.v.

Til § 3

Det foreslås i § 3, at klima- og energiministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område. Bemyndigelsen tænkes anvendt ved mindre ændringer eller justeringer af direktivet eller gennemførelse af andre retsakter, der overvejende er af teknisk karakter. Bemyndigelsen kan også tænkes anvendt i tilfælde, hvor Danmark og de øvrige EU/EØS-land er forpligtet til at gennemføre en ændring af direktivet i national lovgivning. Der tænkes på principperne i de såkaldte totalharmoniseringsdirektiver, hvor den enkelte medlemsstat ikke overlades noget betydningsfuldt skøn i forhold til gennemførelsen af indholdet af direktivet.

Til kapitel 2 (§§ 4-11)

Til § 4

I § 4 fastlægges, hvilke forpligtelser leverandøren pålægges i henhold til energimærkningsdirektivet.

Udgangspunktet er, at leverandøren er ansvarlig for, at produktet er i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt for det pågældende energirelateret produkt. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 11, hvor leverandørbegrebet også omfatter producenten eller dennes repræsentant, og importøren af produkter fremstillet uden for EU/EØS.

Til § 5

Det foreslåede *stk. 1* gennemfører direktivets artikel 5, litra a. Formålet med bestemmelsen er, at leverandøren forpligtes til at udarbejde oplysninger om energiforbruget og andre forhold af betydning for slutbrugerne, inden produkterne bringes i omsætning eller ibrugtages. Oplysningerne skal gives i form af en energietiket, datablad og teknisk dokumentationsmateriale.

Den delegerede retsakt for det enkelte produkt indeholder bestemmelser om, hvilke oplysninger for det enkelte produkt der skal angives på energietiketten. Udover energiforbruget kan det dreje sig om ressourceforbrug, ydeevne, apparatstøj m.v. Den delegerede retsakt fastsætter endvidere nærmere krav om, hvorledes energietiketten m.v. skal udformes.

I henhold til energimærkningsdirektivet skal der foreligge et datablad for det pågældende produkt, således at slutbrugeren i en købsituation gøres bekendt med en række supplerende oplysninger om produktet. Det kan f.eks. være oplysninger om leverandørens navn eller varemærke, det pågældende produkts kapacitet, årligt energiforbrug m.v. Det følger af den delegerede retsakt for det enkelte energirelaterede produkt, hvilke oplysninger der skal anføres i databladet.

Leverandøren skal endvidere gengive databladet i alle produktbrochurer der leveres sammen med produktet. Følger der ikke produktbrochurer med fra leverandøren, skal leverandøren blot levere databladene sammen med energietiketten ved levering af produktet.

Bestemmelsen i *stk. 1* sikre endvidere, at forhandleren samtidig med modtagelsen af produkter, modtager energietiketter og datablade. Derved sikres, at alle produkter har de korrekte energietiketter og datablade og at forhandleren uden unødigt ophold, kan udstille produkterne m.v.

Stk. 1 gennemfører tillige energimærkningsdirektivets artikel 5, litra b og er en videreførelse af den gældende lovs § 15, *stk. 4*. Leverandøren er forpligtet til at udarbejde teknisk dokumentationsmateriale med henblik på at godtgøre, at produktet er i overensstemmelse med krav fastsat i loven eller en delegeret retsakt for det pågældende produkt. Det tekniske dokumentationsmateriale for det pågældende produkt skal foreligge, når

produktet bringes i omsætning i EU/EØS eller ibrugtages og være udarbejdet så udførligt, at det er muligt at bedømme nøjagtigheden af energietikettens og databladets oplysninger.

Det tekniske dokumentationsmateriale indeholder en række elementer, der gennemfører direktivets artikel 5, litra b. Kravene til dokumentationsmateriale fastlægges i de delegerede retsakter, der indeholder en nærmere præcisering af, hvilke oplysninger dokumentationsmateriale skal indeholde, og hvordan målingen m.m. skal gennemføres. Dokumentationsmateriale vil typisk indeholde:

- 1) Leverandørens navn og adresse.
- 2) En generel beskrivelse af produktet, som skal være tilstrækkelig til en entydig identificering af dette.
- 3) Oplysninger, eventuelt med tegninger, om produktets vigtigste konstruktionstræk, især forhold, som har væsentlig indflydelse på dens energiforbrug.
- 4) Rapporter, inklusive måleresultater over prøvninger, som er udført efter metoderne i de harmoniserede standarder for den pågældende produkttype.
- 5) Henvisninger til beregninger for de værdier, der er afledt af værdier af lignede produkter, således de kan identificeres.

Leverandøren kan anvende materiale, der allerede er udarbejdet i overensstemmelse med krav i andre relevante EU-bestemmelser. Der er f.eks. stort sammenfald med eco-designdirektivet. Derved kan de forpligtelser, herunder bl.a. udarbejdelse af teknisk dokumentation, der følger af eco-designdirektivet, genanvendes efter dette lovforslag.

Leverandøren er efter *stk. 2* ansvarlig for rigtigheden af oplysningerne på energietiketten, databladet og det tekniske dokumentationsmateriale for det pågældende produkt. Ansvarsbestemmelsen fremgår af direktivets artikel 5, litra g.

Ifølge *stk. 3* anses leverandøren for at have givet samtykke til, at oplysningerne på energietiketten og databladet gøres offentligt tilgængelige. Oplysninger om energietiketten og databladet kan anvendes uden yderligere samtykke fra leverandøren. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 5, litra h.

Det skal være muligt for myndighederne at fremskaffe den nødvendige tekniske dokumentation også i tilfælde, hvor de pågældende produkter har været opbevaret på leverandørens eller forhandlerens lager i længere tid. Det foreslås derfor i *stk. 4*, at leverandøren opbevarer teknisk

dokumentationsmateriale efter stk. 1 i mindst 5 år efter, at det sidste eksemplar af det pågældende produkt er blevet fremstillet. Bestemmelsen gennemfører energimærkningsdirektivets artikel 5, litra c, hvor pligten til at opbevare teknisk dokumentationsmateriale efter ønske fra europæiske brancheorganisationer er sat til 5 år. Opbevaringspligten er dermed halveret sammenlignet med kravet om opbevaring i 10 år efter eco-designdirektivet. Endvidere skal leverandøren stille teknisk dokumentation til rådighed i elektronisk form senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning herom fra tilsynsmyndigheden. Bestemmelsen implementerer direktivets artikel 5, litra c.

Til § 6

En forhandler forpligtes efter det foreslåede *stk. 1*, til at forsyne et energirelateret produkt med en korrekt energietiket og datablad, inden produktet udstilles eller på anden måde gøres tilgængeligt for slutbrugerne, eksempelvis gennem salg, leje, eller fjernsalg. En relevant energietiket skal være i overensstemmelse med kravene i den for produktets delegeret retsakt og skal endvidere være udarbejdet på dansk. Sprogkravet er dog kun gældende i det omfang, at energietiketten er sprogafhængig. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 6, litra b. Den gældende energietiket består af nøgleord med f.eks. oplysninger om rumfang, energiforbrug pr. år, opvaskevne m.v. Nu erstattes nøgleordene med piktogrammer, der gør energietiketten sproguafhængig. Det er således begrænset, hvor meget tekst der skal fremgå af de nye energietiketter.

Hvis der er udarbejdet en produktbrochure af leverandøren, skal forhandleren efter lovforslagets *stk. 2* sikre sig, at produktet ledsages af denne produktbrochure indeholdende et datablad eller af et separat datablad, når produktet sælges til slutbrugeren. Ledsagelsen kan også ske i elektronisk form. Bestemmelsen gennemfører direktivets art. 6, litra a.

Det følger af *stk. 3*, at forhandlerne til enhver tid, kan forlange, at leverandøren levere energietiketter og datablade. Formålet med bestemmelsen er, at forhandleren i tilfælde af fejllieferance af energietiketter eller datablade, bortkommende eller ukorrekte energietiketter eller datablade kan anmode om levering uden unødigt ophold af energietiketter og datablade. ”Uden unødigt ophold” vil som udgangspunkt være inden for få dage. Udgifter til energietiketter og levering af disse skal ske uden omkostninger for forhandleren. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 5, litra d.

Til § 7

Bestemmelserne i lovforslagets § 7 er ny i forhold til gældende lov. Den bemyndiger ministeren til at fastsætte regler for hvordan kontrollen hos forhandlerne skal gennemføres. Bestemmelsen giver desuden mulighed for at fastsætte regler for kontrollen af annoncer og af salgsmateriale, som anvendes ved salg over internettet.

Kontrollen af et energirelateret produkts energieffektivitet foretages ved kontrolmåling, og resultatet fastholdes og dokumenteres gennem laboratoriets testrapport. Dokumentation af en forhandlers overholdelse eller manglende overholdelse af de krav, som påhviler denne kan være vanskeligere at fastholde, bl.a. ved salg over internettet. Der kan derfor vise sig at være behov for at fastsætte regler, som fastlægger, hvordan overtrædelse af forhandlerens forpligtelser dokumenteres.

Til § 8

Energirelaterede produkter, der omfattes af energimærkning, må ikke forsynes med mærker, andre energietiketter, symboler eller inskriptioner, som ikke er i overensstemmelse med direktivet eller relevante delegerede retsakter, hvis de kan virke vildledende. Energietiketter og datablade og lign., der anvendes i mærkningsordningen, må ifølge *stk. 2* ikke anvendes på produkter, som ikke er omfattet af mærkningsordningen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med direktivets artikel 2, litra k, hvor uautoriseret anvendelse af en energietiket defineres som anvendelse af en energietiket af andre end medlemsstaternes myndigheder eller EU-institutioner på en måde, der ikke er hjemmel til i direktivet eller i en delegeret retsakt. Indeholder produktet en dataplade eller lignende, som af sikkerhedsmæssige grunde er anbragt på produktet, er denne ikke omfattet af § 8.

Til § 9

Stk. 1 fastsætter krav om, at leverandøren efter anmodning fra tilsynsmyndigheden selv skal udføre måling og afprøvning af, om det energirelaterede produkt overholder de fastsatte krav.

I *stk. 2* bestemmes, det, at leverandøren skal lade sine produkter udtage til måling og kontrol af en sagkyndig virksomhed eller godkendt institution som nævnt i § 13, stk. 3.

Af *stk. 3* fremgår det, at de omhandlede produkter efter tilsynsmyndighedens anmodning skal indleveres til et bestemt prøvningssted, eller at produkterne afprøves på et hensigtsmæssigt sted, f.eks. fremstillings-, installations- eller salgsstedet. Fleksibiliteten med hensyn til prøvningsstedet er begrundet i ønsket om at begrænse de

omkostninger, der er forbundet med afprøvningen for både leverandøren og tilsynsmyndigheden.

Kontrolforanstaltningerne som nævnt i stk. 1-3 skal iværksættes, når den, der fører tilsyn med overholdelsen af reglerne, anmoder herom. Bestemmelsen finder således anvendelse, hvis tilsynsmyndigheden finder grund til at betvivle rigtigheden af mærkningen eller det tekniske dokumentationsmateriale, og den allerede foreliggende dokumentation fra leverandøren ikke anses for tilstrækkeligt til at bringe en afklaring.

Ifølge *stk. 4*, skal leverandøren endvidere afholde alle udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol. Bestemmelsen om omkostningsdækning i lovforslaget er udformet i overensstemmelse med bestemmelserne i § 17, stk. 4, i den gældende lov og § 7 stk. 3, eco-designloven. Bestemmelsen skal forstås på samme måde som i de nulgældende bekendtgørelser om energimærkning af apparater og eco-designbekendtgørelsen. Leverandøren, skal således uden betaling stille eksemplarer af produkter til rådighed for tilsynsmyndigheden med henblik på måling og kontrol samt dække transport der er forbundet med udtagelse til kontrol og måling. Udtager tilsynsmyndigheden eksemplarer hos forhandlere med henblik på måling og kontrol af, om leverandøren har overholdt sine forpligtelser efter lovforslaget eller en delegeret retsakt, skal leverandøren af det pågældende produkt ligeledes afholde alle udgifter herved. Forpligtelsen for den ansvarlige efter *stk. 4* for udgifter til måling og kontrol af produkter gælder dog ikke, hvis den udførte måling og kontrol af de pågældende produkter viser, at den ansvarliges oplysninger er korrekte. I disse tilfælde afholder tilsynsmyndigheden kontrolomkostningerne.

Det forventes, at hjemlen i lovforslagets *stk. 5* vil blive brugt til nærmere præcisering af leverandørens forpligtelser, såfremt der viser sig et behov herfor. Endvidere kan der fastsættes regler for, hvilke målemetoder og standarder der skal anvendes ved måling og kontrol, såfremt disse ikke allerede fremgår af en delegeret retsakt eller ikke fremgår med tilstrækkelig klarhed. Sådanne regler vil så vidt muligt blive udarbejdet i overensstemmelse med internationale eller EU/EØS's målestandarder eller andre anviste standarder. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 15, stk. 4.

Til § 10

Den påtænkte bestemmelse er ny i forhold til den gældende lov. Erfaringerne viser, at enkelte forhandlere ikke tager energimærkningen alvorligt og således undlader at mærke udstillede produkter i overensstemmelse med loven. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at de forhandlere, som ikke har efterkommet tilsynsmyndighedens påtale efter en tidligere udført bu-

tiskontrol, skal dække alle tilsynsmyndighedens udgifter til kontrollen. Ved opgørelse af udgifterne medtages det tidsforbrug der er medgået til den udførte kontrol, samt det administrative arbejde i forbindelse med kontrollen.

Forpligtelsen for den ansvarlige til at afholde udgifter i forbindelse med kontrol af om produktet overholder kravene om mærkning, gælder dog ikke, hvis den udførte kontrol af produktet viser, at den ansvarliges mærkning var korrekt. I disse tilfælde afholder tilsynsmyndigheden kontrolomkostningerne.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse svarer til bestemmelsen i § 8 a i eco-designloven, og genfindes i øvrigt i en række andre love på klima- og energiområdet. Det foreslås, at klima- og energiministeren bemyndiges til efter en konkret vurdering af særligt de ophavsretlige aspekter at kunne undtage visse nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, som der henvises til i regler fastsat i medfør af loven, fra kravet om indførelse i Lovtidende.

Stk. 1 vedrører muligheden for at undtage visse internationale vedtagelser og tekniske specifikationer fra indførelse i Lovtidende. De internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrører typisk test eller målestandarder som specificerer hvordan et konkret produkts energiforbrug fastlægges. De relevante tekniske specifikationer er primært standarder, normer, klassificeringer eller kodeks m.v., udarbejdet af nationale eller internationale standardiseringsorganer som f.eks. Dansk Standard (DS), International Electrotechnical Commission (IEC), European Committee for Standardization (CENELEC) og European Committee for Standardization (CEN).

Det må påregnes, at der i forbindelse med den kommende EU-regulering for energirelaterede produkter kan blive henvist til en række af disse standarder.

Det foreslås i tilknytning hertil i *stk. 2*, at klima og energiministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvorledes oplysning om indholdet af de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer i stedet kan fås.

Til kapitel 3 (§§ 12-15)

Til § 12

§ 12 omhandler overvågning af, om energirelaterede produkter er i overensstemmelse med de stillede krav efter lovforslaget og de delegerede retsakter.

Ifølge *stk. 1* fører klima- og energiministeren tilsyn med, at et energirelateret produkt, som er omfattet af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller en dele-

geret retsakt, er i overensstemmelse med den mærkning, som leverandøren ifølge lovforslaget og delegerede retsakter, skal udarbejde.

Som udgangspunkt skal klima- og energiministeren anse et produkt, for hvilket der foreligger en energietiket, et datablad og teknisk dokumentation for at være i overensstemmelse med de fastsatte krav.

Klima- og energiministeren kan imidlertid iværksætte en stikprøvekontrol af, om kravene er opfyldt. Kontrollen kan iværksættes i forbindelse med, at det pågældende produkt bringes i omsætning eller senere. Beslutningen om at foretage en kontrol kan træffes på grundlag af myndighedens egen vurdering, meddelelser fra Europa-Kommissionen eller andre medlemslande.

Klima- og energiministeren kan anvende kontrolresultater fra andre danske eller udenlandske myndigheder. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med direktivets artikel 3, stk. 1, litra d, hvorefter medlemslandene skal træffe passende foranstaltninger for at tilskynde samarbejde og give hinanden og Europa-Kommissionen oplysninger for at medvirke til at håndhæve direktivet. Som led i et effektivt samarbejde, kan tilsynsmyndighederne endvidere iværksætte fælles tilsynsaktiviteter for bestemte produkter.

Stk. 2 omhandler den situation, at tilsynsmyndigheden i forbindelse med en kontrol af et energirelateret produkt har tilstrækkeligt belæg for, at produktet ikke er i overensstemmelse med krav i regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 3, stk. 2, 2. afsnit. Tilstrækkeligt belæg kan indebære, at tilsynsmyndigheden har modtaget oplysninger fra andre nationale eller internationale myndigheder, resultater fra kontrol af det tekniske dokumentationsmateriale udarbejdet af leverandøren eller butikskontrol hos forhandleren, kontrolmåling af energieffektivitet m.v.

Det følger af bestemmelsen, at tilsynsmyndigheden hurtigst muligt skal underrette leverandøren eller forhandleren. Underretningen skal være ledsaget af oplysninger, som understøtter, at kravene ikke er overholdt og at et påbud efter § 14 om at bringe manglerne i overensstemmelse med kravene ikke er overholdt.

Der skal gives en frist for modtagelsen af en udtalelse fra leverandøren om, hvorledes konstaterede mangler i givet fald kan blive rettet op. Forhandleren vil blive pålagt at bringe den manglende mærkning i overensstemmelse hurtigst muligt. Formålet er at sikre, at leverandøren og forhandleren så tidligt som muligt bliver i orienteret om at korrigere eventuelle overtrædelser af de stillede krav.

Hvis leverandøren eller forhandleren ikke på tilfredsstillende vis får rettet op på manglerne i henhold til påbuddet, eventuelt efter yderligere kontrolmålinger, vil tilsynsmyndigheden kunne udstede forbud eller påbyde leverandøren, at trække produktet tilbage fra markedet, jf. bemærkningerne til § 14, stk. 1-4. Forhandleren vil efter et opfølgende butikskontrolbesøg kunne blive pålagt bødestraf i henhold til strafbestemmelserne, jf. § 22.

Det følger af *stk. 3* at den leverandør, som bringer et produkt i omsætning eller ibrugtager det i EU/EØS, efter anmodning fra tilsynsmyndigheden skal give myndigheden alle oplysninger inden for en fastsat frist, som er nødvendige for varetagelsen af dennes opgaver efter *stk. 1*. Oplysningerne kan bl.a. omfatte hvor mange eksemplarer af et produkt, der er bragt i omsætning på det danske marked. Oplysningspligten gælder også, når det skal afgøres, om et energirelaterede produkt er omfattet af regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt.

Tilsynsmyndigheden kan kræve indsendt dokumentation i form af energietiketter, datablade og salgs- eller reklame materiale. Oplysningerne skal indsendes elektronisk inden for en nærmere fastsat frist. Oplysningerne efter *stk. 3* skal gives inden for grænserne af retssikkerhedsloven, lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt.

Hjemlen i det foreslåede *stk. 4* skyldes, at tilsynsmyndigheden i særlige tilfælde kan have behov for at søge information om, hvorfra en forhandler eller en slutbruger, der ikke er en fysisk person, har erhvervet et energirelateret produkt. Disse informationer kan være nødvendige for at fastslå, hvem der er leverandør eller importør af produktet. Med bestemmelsen er det ikke hensigten, at tilsynsmyndigheden kan afkræve en slutbruger, der er en fysisk person, informationer om hvorfra den pågældende har erhvervet det energirelaterede produkt.

Som udgangspunkt baseres tilsynet med mærkning og datablade på den ansvarliges egenkontrol, men klima- og energiministeren kan foretage nødvendige kontrolforanstaltninger. Som et led heri kan tilsynsmyndigheden ifølge den foreslåede *stk. 5*, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid imod behørig legitimation uden retskendelse kræve adgang til lokaler, der benyttes af virksomheder om nævnt i § 2, nr. 8 og 11. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 17, stk. 2 og 3.

Det følger af bestemmelsen, at adgangen kun gælder erhvervslokaler og ikke bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse. Kra-

vet om adgang vil således være begrænset til erhvervslokaler, uanset om de er ejede eller lejede. Det vil sige lokaler til lager- og udstillingsbrug m.v., hvor det skønnes nødvendigt at kræve adgang med henblik på udvælgelse af produkter til kontrol.

Det forudsættes, at adgang som regel aftales med virksomheden på forhånd. Hvis virksomheden ikke vil medvirke til et sådan kontrolbesøg, eller hvis tilsynsmyndigheden vurderer, at formålet med tilsynsbesøget forspildes, hvis det forhånds anmeldes, vurderes det, at et krav om adgang til erhvervslokaler for at udtage produkter uden retskendelse vil være den eneste reelle mulighed for at gennemføre en effektiv kontrol. Det vil i givet fald kun være en myndighed, der kan træffe bestemmelse om at anvende bestemmelserne i stk. 1. Sagkyndige virksomheder m.v., som udfører måling etc. på myndighedens vegne, kan således ikke påberåbe sig bestemmelsen.

Bestemmelserne om adgang finder anvendelse til kontrolformål, dvs. rutinemæssig stikprøvekontrol uden for strafferetsplejen.

Kontrolundersøgelserne vil være omfattet af lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt.

Til § 13

Den foreslåede *stk. 1* viderefører den gældende lovs § 17, stk. 1, og omhandler klima- og energiministerens tilsyn med, om energirelaterede produkter omfattet af delegerede retsakter er i overensstemmelse med de stillede krav efter lovforslaget og de delegerede retsakter.

Det forventes, at klima- og energiministerens beføjelser vil blive delegeret til Energistyrelsen.

Det følger af *stk. 2*, at klima- og energiministeren kan bemyndige andre statslige myndigheder uden for ressortområdet til at udføre nærmere angivne beføjelser, som ved loven er tillagt ministeren. Det vil ske efter forhandling med pågældende ressortminister. Delegationen vil efter omstændighederne omfatte sagsbehandling eller kompetence til at træffe afgørelser i nærmere bestemt omfang.

Den foreslåede *stk. 3* omhandler delegation af opgaver til en sagkyndig institution, en organisation eller en virksomhed. Bestemmelsen viderefører den gældende lovs § 19, stk. 2. Formålet er at kunne inddrage sagkyndig kompetence ved administrationen af regler fastsat i medfør af loven, etablere en fleksibel og enkel administration, få udført kontrolopgaver af teknisk art, få tilrettelagt og udført informationsopgaver m.v.

Opgaver omfattet af *stk. 3* vil omfatte praktiske opgaver i forbindelse med tilsyn og kontrol af energirelate-

rede produkter, som omfattes af regler i lovforslaget eller i delegerede retsakter, samt sekretariatsbistand til Energistyrelsen. Det eksterne sekretariat, der er oprettet pr. 1. januar 2011 videreføres. Sekretariatet skal varetage en væsentlig del af disse opgaver sammen med tilsvarende opgaver i medfør af eco-designloven. Sekretariatet vil blandt andet varetage sekretariatsbetjening af Energistyrelsen på områder, hvor sekretariatet har opbygget tekniske kompetencer. Herunder vil sekretariatet kunne bistå med at tilvejebringe grundlaget for de afgørelser, som Energistyrelsen træffer om påbud og forbud efter § 14, stk. 1-4. Endelig vil sekretariatet kunne varetage opgaver vedrørende offentliggørelse og den løbende kontakt til leverandører, forhandler og forbrugere m.v. Sekretariatet vil ikke kunne tillægges kompetence til at træffe afgørelse efter § 14, stk. 1-4, om påbud og forbud.

Udførelsen af opgaver vedrørende måling og prøvning vil blive udført af sagkyndige virksomheder på disse områder. Udførelsen af tilsynsaktiviteterne over for leverandører m.fl. vil i så vid udstrækning som muligt blive koordineret med tilsvarende tilsynsaktiviteter efter eco-designloven.

Opgaver omfattet af *stk. 3* vil som udgangspunkt blive tildelt efter bestemmelserne om offentlige udbud. Alle virksomheder, der opfylder en række saglige, objektive og konsekvent administrerede krav, vil kunne opnå klima- og energiministerens godkendelse til at udøve henholdsvis kontrolmålinger og kontrol- og tilsynsopgaver.

Ifølge *stk. 4* føre klima- og energiministeren tilsyn med varetagelsen af opgaver, som henlægges til en sagkyndig institution m.v. som nævnt i *stk. 3*. Ved indgåelse af aftalen med den pågældende institution vil dens opgaver og forholdet til Energistyrelsen blive fastlagt.

Klima- og energiministeren kan efter *stk. 5* lægge tilsyn udført i andre EU- og EØS medlemslande til grund for ministerens tilsyn af om et produkt er i overensstemmelse med lovforslaget eller en delegeret retsakt. En forudsætning herfor vil som udgangspunkt være, at de pågældende tilsyn er udført på baggrund af målemetoder og standarder i henhold til den for produktet delegeret retsakt. Med bestemmelsen varetages dels hensynet til beskyttelse af slutbrugerne, dels hensynet til at spare ressourcer for staten, idet klima- og energiministeren i sit tilsyn vil kunne tage udgangspunkt i allerede udførte tilsyn i andre lande. Bestemmelsen er en gennemførelse af direktivets artikel 3, litra d, hvorefter medlemslandene skal træffe passende foranstaltninger for at tilskynde samarbejde og give hinanden og Europa-Kommissionen oplysninger for at medvirke til at håndhæve direktivet. Ved bestemmelsen gives der udelukkende mulighed for at bruge resultater af tilsyn udført i andre EU/EØS med-

lemslande. Der gives således ikke mulighed for, at andre medlemsstaters myndigheder kan føre tilsyn på dansk territorium.

Til § 14

Der er i den gældende lovs § 17, stk. 5, fastsat bestemmelse om tilsynsmyndighedens muligheder for at udstede påbud om at berigtige nærmere angivne forhold.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* er en videreførelse af den gældende lovs § 17, stk. 5. Bestemmelsen finder anvendelse, når klima- og energiministeren finder det godtgjort, at produktet ikke opfylder de krav, der er stillet til produktet i loven eller regler fastsat i medfør af loven eller den delegeret retsakt for produktet. Det kan være manglende energietiketter på de udstillede produkter i butikkerne, hvor forhandleren vil blive påbudt at foretage den krævede mærkning af produkterne eller manglende henvisninger til produktets energieffektivitetsklasse ved reklamer på internettet. Klima- og energiministeren kan endvidere påbyde leverandøren af produktet, at eksempelvis udarbejde og distribuere korrekte energietiketter og datablade, korrigere det tekniske dokumentationsmateriale.

Bestemmelsen er formuleret, så de mindst indgribende foranstaltninger nævnes først, mens de mest indgribende nævnes til sidst. I overensstemmelse med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip bør der ikke bruges en mere indgribende foranstaltning end nødvendigt for at opnå formålet.

Hvis der foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at et energirelateret produkt ikke er i overensstemmelse med loven eller en delegeret retsakt, kan klima- og energiministeren i medfør af *stk. 2* udstede forbud mod at produktet bringes i omsætning eller ibrugtages. Bestemmelsen gælder for enhver, som bringer energirelaterede produkter i omsætning, dvs. alle omsætningsled og enhver, der ibrugtager produktet. Forbuddet vil være gældende indtil, det er dokumenteret over for klima- og energiministeren, at produktet er bragt i overensstemmelse med loven og den for produktet gældende delegerede retsakt.

Som anført i *stk. 3*, er det også muligt at påbyde, at produktet trækkes tilbage fra markedet. Det vil sige, at leverandøren påbydes at sikre, at de produkter, der er tilgængelige for - men endnu ikke er erhvervet af - slutbrugerne, returneres til leverandøren. Ved et sådant indgreb kan det sikres, at et markedsføringsforbud bliver gennemført effektivt.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* forbyder salg, leje eller afbetalingssalg m.v. i de tilfælde, hvor der er udstedt et forbud eller påbud efter *stk. 2* og *3*. Bestemmel-

sen henvender sig hovedsagligt til forhandlere, der lagerfører produkter, der har fejlet i test m.v. Klima- og energiministeren kan forbyde, at disse produkter sælges, indtil leverandøren har ændret produktet eller energietiketten og databladet, fremsendt nye energietiketter og datablade eller har trukket produktet tilbage.

Ifølge *stk. 5* underretter klima- og energiministeren Europa-Kommissionen og de øvrige EU/EØS medlemslande om enhver afgørelse om påbud og forbud jf. *stk. 2* og *3*, med angivelse af årsagerne hertil. Bestemmelsen gennemfører energimærkningsdirektivets artikel 3, *stk. 2, 3. afsnit, 2. pkt.*

Tilsynsresultater fra andre EU/EØS medlemslande kan lægges til grund i forbindelse med bestemmelserne efter *stk. 1-3*. Bestemmelsen er en gennemførelse af direktivets artikel 3, litra d, hvorefter medlemslandene skal træffe passende foranstaltninger for at tilskynde samarbejde og give hinanden og Europa-Kommissionen oplysninger for at medvirke til at håndhæve direktivet.

Til § 15

De foreslåede bestemmelser i § 15 er en videreførelse af den gældende lovs § 17 a og den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse nr. 957 af 30. juli 2010 om offentliggørelse af resultater af tilsyn og afgørelser om påbud vedrørende energimærkning af apparater. En lignende bestemmelse findes også i lov nr. 1068 af 15. september 2010 om miljøvenligt design af energirelaterede produkter (eco-designloven) § 12. Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1274 af 19. november 2010, bekendtgørelse om miljøvenligt design af energirelaterede produkter.

I forbindelse med udarbejdelsen af bestemmelserne har disses forhold til persondataloven, lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger været overvejet. Det er vurderet, at de oplysninger, der omhandles i denne bestemmelse ikke er omfattet af persondatalovens §§ 7 og 8, da der ikke behandles oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold, ligesom der ikke behandles oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end de ovenfor nævnte. Der vil dog kunne forekomme situationer, hvor en overtrædelse af denne lov vil kunne udgøre et strafbart forhold i sig selv. Det er her vurderet, at hensynet til forbrugerbeskyttelse vejer tungere end hensynet til den pågældende person, da offentliggørelsen sker til varetagelse af forbrugerens interesser, og at disse klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår.

Ved udarbejdelsen af denne bestemmelse har dennes nødvendighed været overvejet i forhold til de fysiske og juridiske personers retssikkerhed i forhold til offentliggørelse af oplysninger om deres forhold.

Formålet med offentliggørelsen af tilsynsresultater er at sikre, at forbrugeren får mulighed for at træffe et oplyst valg når denne indkøber energirelaterede produkter. Det er derfor essentielt for forbrugeren, at denne kan stole på de oplysninger, der er påsat de energirelaterede produkter, og at forbrugeren kan stole på, at forhandleren overholder gældende lovgivning på området. Bestemmelsen medvirker til at sikre, at der stilles korrekt information til rådighed for forbrugeren, og vil på denne måde beskytte forbrugeren mod at træffe forkerte valg på baggrund af en forkert mærkning af de energirelaterede produkter.

Endvidere er formålet med den foreslåede bestemmelse, at beskytte selve mærket mod at dets integritet formindskes ved misbrug, ligesom der ligger et beskyttelseshensyn i forhold til de virksomheder, der overholder lovgivningen.

På den anden side er det også klart, at forhandleren eller leverandøren har en beskyttelsesinteresse i forhold til sin virksomhed eller person. Offentliggørelse af oplysninger om virksomhedens forhold vil kunne have betydning for virksomhedens drift. Virksomheden har dog en mulighed for at selv at regulere sin beskyttelsesinteresse, da det kun er overtrædelse af lovgivningen, der har indflydelse på beskyttelsesinteressen i forhold til energimærkningen.

Det er i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse blevet vurderet, at på dette område vejer hensynet til forbrugerbeskyttelsesinteresser fortsat tungt, og det foreslås derfor, at den gældende retstilstand videreføres i lovforslaget. Tilsynsmyndigheden vil sikre at urigtige eller vildledende oplysninger slettes eller berigtiges hurtigst muligt.

Det fremgår af *stk. 1*, at klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at offentliggøre resultater af tilsynet og afgørelser om forbud, påbud og tilbagetrækning fra marked. I den forbindelse kan klima- og energiministeren efter *stk. 2* fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og juridiske og fysiske personer, hvis produkter er kontrolleret og om offentliggørelse af afgørelser efter § 14, stk. 1-4, dvs. forbud, påbud og tilbagetrækning fra marked.

Offentliggørelsen kan således indeholde oplysninger om:

- 1) Navn og adresse på leverandøren eller forhandleren.

- 2) En beskrivelse af produkttype, således at denne kan identificeres entydigt.
- 3) Tidspunkt og stedet for kontrollen.
- 4) Resultatet af kontrollen, herunder resultater af stikprøvekontrol samt måle- og kontrolresultater.
- 5) Oplysning om, hvorvidt der er meddelt forbud, påbud eller en tilbagetrækning, samt en begrundelse herfor.
- 6) Leverandøren eller forhandlerens høringssvar.

Der vil i henhold til proportionalitetsprincippet ske en afvejning af, hvor omfattende en offentliggørelse bør være i det enkelte tilfælde.

Bestemmelserne om offentliggørelse skal gives inden for rammerne af persondataloven, lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger. Persondataloven finder anvendelse på oplysninger om enkeltpersoner. Hvis der er tale om enkeltmandsvirksomhed eller interessentskaber af fysiske personer eller enkeltmandsvirksomheder, vil oplysninger om ejeren være omfattet af persondataloven. Derimod falder oplysninger om juridiske personer uden for persondatalovens almindelige anvendelsesområde. Lovforslaget vil i langt overvejende grad omfatte oplysninger om juridiske personer.

I medfør af *stk. 3* kan ministeren fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse. Offentliggørelse vil f.eks. kunne foregå ved udsendelse af en pressemeddelelse eller elektronisk på en relevant hjemmeside. Ved valg af metoden for offentliggørelse skal tilsynsmyndigheden sikre, at offentliggørelsen sker på en gennemsigtig måde, og at der samtidigt sker en afvejning af, i hvilket omfang offentliggørelsen sker.

Tilsynsmyndigheden vil drage omsorg for, at urigtige eller vildledende oplysninger snarest muligt slettes eller berigtiges.

Efter det foreslåede *stk. 4* kan klima- og energiministeren videregive oplysninger om resultater af tilsyn til andre offentlige danske eller udenlandske myndigheder eller sagkyndige institutioner, organisationer eller virksomheder. Videregivelse af oplysninger vil ske for at sikre håndhævelse af lovforslaget, direktivet og de delegerede retsakter. Bestemmelsen omfatter tilsvarende oplysninger som den danske tilsynsmyndighed modtager fra andre offentlige danske eller udenlandske myndigheder eller sagkyndige institutioner. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med direktivets artikel 3, stk. 1, litra d, hvorefter medlemslandene skal træffe passende foranstaltninger for at tilskynde samarbejde og give hinanden og Europa-Kommissionen oplysninger for at medvirke til at håndhæve direktivet. Videregivelse af

oplysninger vil således kunne ske mellem internationale og nationale myndigheder, herunder bl.a. den svenske kontrolmyndighed Energimyndigheten, Sikkerhedsstyrelsen og Center for Energibesparelser.

Til kapitel 4 (§ 16)

Til § 16

Lovforslagets § 16 supplerer de bestemmelser om energibesparelser i offentlige institutioner m.v., der er fastsat i § 13 i den gældende lov. Bestemmelsen gennemfører energimærkningsdirektivets artikel 9.

Eventuelle bestemmelser efter den foreslåede *stk. 1* vil først blive fastsat efter drøftelser med de nævnte institutioner m.v. eller deres organisationer.

De foreslåede *stk. 2* og *3* omhandler statslige incitamenter, der skal forstås meget bredt. Incitamenter kan således eksempelvis være deciderede støtteordninger, rabatordninger eller eksempelvis kampagner til promovering af specielle produkter. Beskatning og finanspolitiske foranstaltninger udgør dog efter direktivets artikel 9 ikke incitamenter i henhold til bestemmelsen.

Stk. 2 præcisere, at grænseværdien for opnåelse af statslige incitamenter, skal udtrykkes som en energieffektivitetsklasse, derved sikres en fælles måde i EU opgøre energieffektiviteten for det pågældende produkt. Dette sikre gennemsigtighed i de incitamenter, som medlemslandene i givet fald etablerer. Hvis staten ønsker at fremme teknologien med en energieffektivitet, der er højere end grænseværdi end den som gælder for den højeste energieffektivitetsklasse for et produkt, kan ministeren fastsætte regler herom efter *stk. 3*. Det giver mulighed for kun at yde incitamenter til de allerbedste produkter, og til at stimulere udviklingen af nye teknologiske løsninger.

Eventuelle bestemmelser i medfør af bemyndigelsen i *stk. 2* og *3* forventes at blive fastsat ved udstedelse af cirkulærer.

Til kapitel 5 (§§ 17-20)

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel 5 er en videreførelse af den gældende lovs § 15, *stk. 2*, hvorefter transportministeren kan fastsætte bestemmelser om energimærkning af motordrevne køretøjer. Transportministeren kan efter § 15, *stk. 2*, udøve de beføjelser, som i den gældende lov er tillagt klima- og energiministerens, til at fastsætte regler om mærkning, dokumentation og gennemførelse af kontrol m.v. af motordrevne køretøjer.

Transportministeren har i henhold til § 15, *stk. 2* i den gældende lov, udstedt bekendtgørelse nr. 1437 af 11. december 2009 om energimærkning m.v. af nye person-

og varebiler. I denne bekendtgørelse defineres det nærmere hvilke køretøjer, der er omfattet af regelsættet. Bekendtgørelsen vil forblive i kraft indtil den afløses af regler fastsat efter denne lov, jf. lovforslagets § 26.

Til § 17

Ifølge den foreslåede *stk. 1* kan transportministeren fastsætte regler om, at nærmere angivne motordrevne køretøjer ved mærkning og på anden standardiseret måde skal være forsynet med oplysninger om energiforbrug og andre oplysninger af betydning for forbrugerne. Bestemmelserne vil ikke omfatte brugte motordrevne køretøjer, jf. lovforslagets *stk. 4*.

Ifølge den foreslåede *stk. 2* kan transportministeren som et led i regler om mærkning fastsætte, hvorledes de foreskrevne oplysninger skal meddeles til forbrugerne ved salg eller leje af produktet. Det kan således efter *stk. 2*, nr. 1, foreskrives, at udstillede produkter på nærmere angivet måde skal forsynes med mærkning og ledsages af andre standardiserede oplysninger, hvor disse er foreskrevet. Det påhviler forhandleren at sørge for, at udstillede motordrevne køretøjer skiltes tydeligt med korrekt mærkning m.v. Bestemmelsen omfatter motordrevne køretøjer, som udstilles for forbrugerne i forretningslokaler, salgsudstillinger og lign.

Efter *stk. 2*, nr. 2 kan der endvidere fastsættes regler om, at der skal gives nærmere angivne standardiserede oplysninger om energiforbrug m.v. ved fjernsalg af motordrevne køretøjer eller i reklamer for motordrevne køretøjer. Ved fjernsalg forstås aftale om salg eller leje, ifølge hvilken et motordrevet køretøj skal leveres til køberens, når sælgeren i katalog, brochure, annoncer eller andet læsbart medie har tilbudt at levere det motordrevne køretøj efter bestilling pr. telefon, brev eller andet læsbart medie, og køberens har afgivet bestilling på denne måde, jf. bestemmelserne om fjernsalg i lov om forbrugeraftaler. Reklamer omfatter annoncering og reklamering for køb eller leje af det motordrevne køretøj i trykte og andre læsbare medier i andre tilfælde end ved fjernsalg. Andre læsbare medier vil bl.a. omfatte meddelelser via internettet.

Transportministeren kan efter *stk. 3* fastsætte regler om, at der skal tilvejebringes nærmere angivet teknisk dokumentationsmateriale for rigtigheden af de oplysninger, som er foreskrevet i *stk. 1* og *2*, på grundlag af metoder og standarder efter transportministerens bestemmelse. Forpligtelserne vil påhvile leverandøren af det motordrevne køretøj.

Regler om mærkning forudsætter, at der er fastlagt et objektivi grundlag for måling og prøvning af oplysningerne om energiforbrug m.v. De mærkningsregler, som er gennemført som opfølgning af EU-direktiver, hviler

således på fælleseuropæiske eller internationale godkendte standarder.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 5 er en videreførelse af den gældende lovs § 16. Bestemmelsen skal sikre, at mærkningsordningen og dens troværdighed ikke bliver modarbejdet. Motordrevne køretøjer, der omfattes af mærkning, må således ikke forsynes med anden mærkning eller lignende, der kan virke vildledende. Endvidere må energietiketter, der anvendes i mærkningsordningen ikke anvendes på andre produkter, som ikke er omfattet af mærkningsordningen.

Til § 18

Forslagets § 18 angår kontrol af oplysningerne i energimærkningen. Ifølge *stk. 1* fører transportministeren eller den, som vedkommende bemyndiger hertil, tilsyn med, at bestemmelserne om energimærkning bliver overholdt. Med hjemmel i § 17 kan tilsynsmyndigheden tillige indhente fornødne oplysninger fra leverandører og forhandlere.

Som udgangspunkt baseres energimærkningen på fabrikantens egenkontrol, men tilsynsmyndigheden kan kontrollere, at mærkningen er korrekt. Tilsynsmyndigheden har således ifølge *stk. 2*, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation adgang til leverandørers eller forhandleres erhvervslokaler med henblik på at kunne udtage motordrevne køretøjer til måling og kontrol af, om foreskrevne oplysninger om energiforbrug m.v. er korrekte. Hermed sigtes til oplysninger om energiforbrug og andre forhold af betydning for forbrugerne, som er foreskrevet i regler i henhold til § 17. Tillige vil der kunne udtages stikprøver til kontrol af udformningen af mærkningen m.v. Udtagningen af prøveeksemplarer vil ske efter tilsynsmyndighedens valg.

Kravet om adgang vil være begrænset til erhvervslokaler, dvs. lokaler til lager-, udstillingsbrug m.v., hvor det skønnes nødvendigt at kræve adgang. Det forudsættes, at adgang som regel aftales med virksomheden på forhånd, således at der alene kan kræves uanmeldt adgang, hvis det er nødvendigt for en effektiv gennemførelse af kontrol. Adgang til erhvervslokaler for at udtage motordrevne køretøjer uden retskendelse vurderes at være den eneste effektive måde at gennemføre en stikprøvevis kontrol. Bestemmelserne om adgang finder anvendelse til kontrolformål, dvs. rutinemæssig stikprøvekontrol. Bestemmelserne giver ikke hjemmel til ved adgang til erhvervslokaler at foretage efterforskning af strafbare forhold. Sådan efterforskning skal i overensstemmelse med almindelige principper overlades til politiet.

Vedrørende adgangen til at anmode om bistand fra politiet henvises til *stk. 3*. Det fremgår videre af bestemmelsen, at justitsministeren efter forhandling med transportministeren kan fastsætte regler herom.

Transportministeren kan ifølge *stk. 4* fastsætte regler om, at leverandøren skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol.

Bestemmelsen i stk. 5 finder anvendelse, når det påvises, at oplysninger, som skal bringes efter regler fastsat i medfør af § 17, er ukorrekte, eller at mærkning eller andre standardiserede forbrugeroplysninger ikke er udformet i overensstemmelse med forskrifterne (f.eks. energietiketter i for lille størrelse). I så fald kan transportministeren påbyde forhandleren eller leverandøren af produktet m.v. at berigtige forholdene, hvoraf bl.a. følger, at leverandøren skal udarbejde og distribuere korrekte mærkninger og standardiserede oplysninger, korrigere det tekniske dokumentationsmateriale og fremsende korrekte energietiketter m.v. til forhandlere af det motordrevne køretøj med underretning om, at disse energietiketter skal anvendes ved skiltning af udstillede motordrevne køretøj etc.

Et påbud om ændring af foreskrevne oplysninger er betinget af, at det kan anses for sandsynliggjort, at oplysningerne er ukorrekte. Det forudsættes, at der er gennemført en forskriftsmæssig måling og kontrol af udtagne eksemplarer i overensstemmelse med gældende standarder, jf. bemærkningerne til § 17, stk. 3, og at den institution, som tilsynsmyndigheden udpeger til at foretage målingen og kontrollen, er godkendt hertil efter gældende fælles regler om akkreditering. Ved fælles EU-energimærkningsbestemmelser vil resultatet af tilsvarende procedurer i andre medlemslande kunne lægges til grund.

Til § 19

Bestemmelsen i forslagets *stk. 1* giver transportministeren adgang til at bemyndige en institution under Transportministeriet eller en anden myndighed til at udøve ministerens beføjelser efter loven.

Ifølge *stk. 2* kan transportministeren endvidere bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende kontrol, registrering og lign. i henhold til loven. Formålet er at inddrage sagkyndig kompetence og etablere en fleksibel og enkel administration. Bestemmelserne om udbud af offentlige tjenesteydelser vil finde anvendelse på området.

Til § 20

Ifølge *stk. 1* kan transportministeren kræve, at de i bestemmelsen nævnte personer, virksomheder, myndighe-

der m.v. udarbejder og meddeler alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at varetage deres opgaver efter loven, herunder også oplysninger til brug ved afgørelsen af, om et forhold er omfattet af loven. Oplysningspligten omfatter bl.a. regnskaber, tekniske specifikationer, kontrakter m.v., uanset om de findes som dokumenter eller elektronisk lagrede data. Pligten omfatter tillige udarbejdelse af materiale, f.eks. statistikker eller indberetninger om salg af produkter m.v. af betydning for energibesparelser. Eksempelvis omfatter bestemmelsen energietiketter, oversigter over produkttyper m.v. til brug for tilsynet med energimærkningen.

Til kapitel 6 (§ 21)

Til § 21

Den foreslåede § 21 omhandler klage over afgørelser i henhold til regler fastsat i loven eller delegerede retsakter. Udgangspunktet er ifølge *stk. 1*, at afgørelser kan påklages til Energiklagenævnet, der er uafhængigt af klima- og energiministerens og transportministerens.

Efter *stk. 2* vil der være en klagefrist på 4 uger til Energiklagenævnet efter, at afgørelsen er meddelt. Klagefristen regnes fra det tidspunkt, hvor meddelelsen er kommet frem. Klagen skal være kommet frem inden udløbet af klagefristen. Fristen udløber 4 uger senere på samme ugedag, som meddelelsen er nået frem. Når klagefristens sidste dag falder på en lørdag eller helligdag, anses fristen først at udløbe på den påfølgende hverdag.

Af hensigtsmæssige grunde er det i *stk. 3* foreslået, at muligheden for at indbringe en sag ved domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger afskæres.

Stk. 4 indeholder bemyndigelse til at fastsætte regler om afskæring af klageadgang i sager, som efter ovenstående kan påklages til Energiklagenævnet. Der vil kunne fastsættes regler om afskæring af klager i afgørelser af mindre væsentlig betydning, fx sager, der har en mindre økonomisk betydning. Endelig kan der fastsættes regler om klageprocedurer (klagefrist, opsættende virkning m.v.). Der vil således som alt overskyggende hovedregel bestå et to instans princip, der kun vil være afskåret i få sager, der er uden væsentlig betydning.

Ifølge *stk. 5* kan klima- og energiministerens og transportministerens fastsætte regler om, at afgørelser ikke kan påklages til ministeren, hvis afgørelserne er delegeret til anden myndighed som nævnt i § 19, stk. 1, men den almindelige klageadgang til Energiklagenævnet vil fortsat bestå.

Til kapitel 7 (§ 22-25)

Til § 22

Straffebestemmelserne skal medvirke til at sikre lovens overholdelse. Det fremgår af direktivets artikel 15, at de fastsatte sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning, samt tage højde for omfanget af manglende overensstemmelse og antallet af produktenheder med manglende overensstemmelse, som er bragt i omsætning eller ibrugtaget.

Det foreslåede *stk. 1* gør det strafbart for leverandøren, at undlade at udarbejde og levere energietiketter og datablade, som forhandleren har anmodet om efter § 6, stk. 3, ligesom det er strafbart, at afgive urigtige eller vildledende oplysninger i energietiketterne eller databladene. Endvidere er det strafbart, at undlade en gengivelse af produktets datablad i en produktbrochure eller at levere et separat datablad sammen med produktet efter § 5, stk. 1. Endvidere er det strafbart at fortie og afgive urigtige eller vildledende oplysninger forudsat at dette har betydning for myndighedernes sagsbehandling efter loven, eller har indflydelse på myndighedernes afgørelser efter loven, eller hvis forholdet har betydning for forbrugeroplysningen efter § 12, stk. 3. Det er endvidere strafbart for leverandøren at undlade at opbevare teknisk dokumentationsmateriale efter § 5, stk. 1 i mindst 5 år efter, at det sidste eksemplar af det relevante produkt er fremstillet, eller undlader at stille en elektronisk udgave af det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed inden for 10 dage efter en anmodning herom fra tilsynsmyndigheden, jf. § 5, stk. 4. Overtrædelse af bestemmelserne i lovforslagets § 8 er også strafbare, da det er vigtigt, at forbrugeren kan stole på de oplysninger, der fremgår af den energietiket som produktet er mærket med, ligesom det er vigtigt at forbrugeren kan have generel tillid til mærkningssystemet. Anbringelse af andre mærker kan svække tilliden til det etablerede mærkningssystem. Da adgangen til at udtage prøver er et grundlæggende element i tilsynsmyndighedernes virke, er hindring af adgang til udtagelse af produkter som nævnt i § 12, stk. 4, eller § 18, stk. 2, også gjort strafbart. På samme måde er muligheden for ministerens adgang til at udstede påbud og forbud et grundlæggende element i forhold til lovens gennemslagskraft. Det er derfor gjort strafbart, at undlade at efterkomme påbud eller overtræde forbud efter § 14, stk. 1-4, eller påbud efter § 18, stk. 5.

Til § 23

Det foreslåede § 23 gør det strafbart for forhandleren, at undlade at efterkomme de forpligtelser der påhviler

forhandleren efter § 6, stk. 1 og 2. Det er således strafbart for forhandleren ikke at forsyne et energirelateret produkt med en korrekt energietiket og datablad inden udstilling, salg, herunder afbetalingssalg, eller udlejning. Det er endvidere strafbar for forhandleren ikke at sikre sig, at databladet indgår i produktbrochuren eller er leveret med andet materiale, således at slutbrugeren har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet. Endeligt er det, efter denne bestemmelse, strafbart for forhandleren at undlade at afgive oplysninger om, hvorfra forhandleren har erhvervet et energirelateret produkt, som er omfattet af en delegeret retsakt, jf. § 12, stk. 3.

Til § 24

Den foreslåede § 24, nr. 1 gør det strafbart for den, der anvender energietiketten på en måde, der er i strid med loven eller en delegeret retsakt. Det vil eksempelvis være forbundet med strafansvar, at anvende en energietiket, der er beregnet på en opvaskemaskinemodel på en anden opvaskemaskinemodel.

Det vil endvidere efter den foreslåede bestemmelse i nr. 2 være strafbart at hindre tilsynsmyndighedernes adgang til udtagelse af produkter efter den foreslåede § 12, stk. 4. Det er et vigtigt led i tilsynsmyndighedens arbejde at kunne få adgang til at udtage produkter til måling og kontrol af, at produkterne lever op til de krav, der følger af lovgivningen.

Endeligt er det efter den foreslåede nr. 3 strafbart, at undlade at efterkomme de påbud og forbud, der kan gives efter den foreslåede § 14, stk. 1-4. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Til § 25

Lovforslaget indeholder bemyndigelser for klima- og energiministeren og transportministeren til at fastsætte regler om en række forhold. Derfor kan ministeren ligeledes ifølge § 25 fastsætte bestemmelser om bødestraf for overtrædelse af regler udstedt med hjemmel i loven.

Er der ved en overtrædelse af lovforslaget opnået en økonomisk fordel, enten i form af et udbytte eller i form af en besparelse, er det udgangspunktet, at denne økonomiske fordel skal konfiskeres, jf. det foreslåede stk. 2. Reglerne om konfiskation findes i straffelovens 9. kapitel. Det skal ved strafudmålingen altid – også hvor der foretages konfiskation – tillægges vægt, om overtrædelsen er sket med økonomisk vinding eller besparelse for øje, uanset om den økonomiske fordel er opnået eller alene tilsigtet, jf. straffelovens § 50, stk. 2.

Ifølge det foreslåede stk. 3 kan der efter reglerne i straffelovens 5. kapitel pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar.

Til kapitel 8 (§ 26-27)

Til § 26

Efter den foreslåede stk. 1, træder loven i kraft den 20. juni 2011, hvilket er en gennemførelse af direktivets artikel 16.

Det er endvidere anført i direktivets artikel 16, at bestemmelserne først skal finde anvendelse fra den 20. juli 2011. Det er derfor fastsat i stk. 2, at de hidtil gældende regler i love bekendtgørelse nr. 1326 af 1. december 2010 finder anvendelse frem til den 20. juli 2011.

I det foreslåede stk. 3, fastslås det, at loven finder anvendelse på energirelaterede produkter, der bringes i omsætning fra den 20. juli 2011. Bestemmelsen gælder for alle energirelaterede produkter, der bringes i omsætning fra den 20. juli 2011 uanset om tilsvarende modeller har været bragt i omsætning i EU/EØS før denne dato.

Bekendtgørelser der er udstedt med hjemmel i lov om fremme af besparelser i energiforbruget, overføres til denne lov. Da der ikke ved overførelsen af bestemmelserne er tilsigtet en ændring af retstilstanden, er det nødvendigt at fastslå, at reglerne forbliver i kraft, selv om hjemlen er overført til denne lov. Ved stk. 4 sikres således, at bekendtgørelser m.v. forbliver i kraft, indtil klima- og energiministeren måtte fastsætte nye regler, eller indtil bekendtgørelserne afløses af delegerede retsakter.

Til § 27

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Til kapitel 9 (§ 28-29)

Til § 28

Som følge af nærværende lovforslag foretages der ændringer og ophævelser i den gældende lov. Den del i den gældende lov, der vedrører mærkning m.v. vedrørende forbrug af energi (kapitel 5) ophæves. Bestemmelserne i den gældende lov videreføres i ændret form i lovforslaget. Det bemærkes, at regler for så vidt angår motordrevne køretøjer, som tidligere fremgik af den gældende lovs kapitel 5, er videreført i lovforslagets kapitel 5 med redaktionelle ændringer. Bestemmelser i gældende lov med henvisning til transportministerens beføjelser er ophævet og overført til lovforslaget.

Til nr. 1

Fodnoten til lovens titel ophæves, idet henvisningerne til Rådets direktiv nr. 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og resourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger, og Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler fjernes. Henvisningerne til sidstnævnte og energimærkningsdirektivet, der har erstattet direktiv nr. 92/75/EØF fremgår af noten til produktmærkningsloven, idet de relevante bestemmelser er overført til denne lov.

Til nr. 2

Der er tale om ændring som følge af, at transportministerens beføjelser efter lov om fremme af besparelser i energiforbruget overføres til produktmærkningsloven.

Til nr. 3 og 5 - 13

Der er tale om ændringer og ophævelser som følge af, at bestemmelserne i kapitel 5 i gældende lov bliver erstattet med nye bestemmelser vedrørende energimærkning på baggrund af gennemførelsen af energimærkningsdirektivet i produktmærkningsloven. I § 19 er der indsat en rykningsklausul, således at § 19, stk. 3 herefter bliver § 19, stk. 2

Til nr. 4

Det foreslås, at overskriften til kapitel 7 ændres, således at overskriften indholdsmæssigt svarer til kapitels bestemmelser.

Til § 29

I den gældende lov om miljøvenligt design af energi-relaterede produkter, jf. lovbekendtgørelse 1068 af 15. september 2010, fastlægges det i § 4, hvem der er ansvarlig for overholdelse af bestemmelser i loven og regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning. Udgangspunktet er, at producenten er ansvarlig for, at et energirelateret produkt er i overensstemmelse med regler for det pågældende produkt. Hvis producenten ikke er etableret i EU/EØS, påhviler forpligtelserne producentens repræsentant i EU/EØS. I det tilfælde, hvor producenten ikke har en sådan repræsentant i EU/EØS, hviler forpligtelserne på importøren. Endelig, hvis der hverken er en producent, repræsentant eller importør i EU/EØS, påhviler forpligtelserne enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produktet i omsætning eller erhvervsmæssig ibrugtager det.

Lovforslaget indeholder en præcisering af, at ansvaret for overholdelse af bestemmelserne i loven påhviler den ansvarlige efter § 4 og ikke kun producenten eller dennes repræsentant.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 28**

I lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovbekendtgørelse nr. 1326 af 1. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel ophæves.

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv nr. 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger, EF-Tidende 1992, L 297 s. 16, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler, EF-Tidende 2000, L 12 s. 16.

§ 2. Loven finder anvendelse på effektivisering og reduktion af energianvendelsen i produkter, anlæg, processer og bygninger, herunder anlæg til bygningers egen forsyning med energi, og på information til forbrugerne om energibevidst adfærd.

Stk. 2. Loven finder endvidere anvendelse på transportmidler, i det omfang det fremgår af loven eller regler fastsat af klima- og energiministeren i henhold til loven.

Kapitel 5

Mærkning m.v. vedrørende forbrug af energi

§ 15. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at energiforbrugende apparater, artikler, maskiner, anlæg og komponenter samt produkter, som påvirker bygningers energiforbrug, ved mærkning og på anden standardiseret måde skal være forsynet med oplysninger om energiforbrug og andre forhold af betydning for forbrugerne.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte tilsvarende regler som nævnt i stk. 1, for så vidt angår motordrevne køretøjer. Transportministe-

2. § 2, *stk. 2*, ophæves.

3. *Kapitel 5* ophæves.

ren udøver herunder de beføjelser, der er tillagt klima- og energiministeren i henhold til denne bestemmelses stk. 3-5, § 17, stk. 1, 2, 4 og 5, og §§ 19 og 21.

Stk. 3. I regler som nævnt i stk. 1 kan klima- og energiministeren fastsætte, hvorledes de foreskrevne oplysninger skal meddeles til forbrugerne ved salg eller leje af produktet, herunder 1) at udstillede produkter på nærmere angivet måde skal forsynes med mærkning og ledsages af andre standardiserede oplysninger, og 2) at der ved fjernsalg af produktet eller reklamer for produktet skal meddeles nærmere angivne standardiserede oplysninger.

Stk. 4. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at der for de pågældende produkter m.v. skal foreligge et nærmere angivet teknisk dokumentationsmateriale for rigtigheden af de i stk. 1 og 3 foreskrevne oplysninger på grundlag af metoder og standarder efter klima- og energiministerens bestemmelse.

Stk. 5. Ovenstående bestemmelser omfatter ikke brugte produkter m.v.

§ 16. Produkter m.v., som omfattes af bestemmelser i henhold til § 15, må ikke forsynes med anden mærkning eller lignende, der kan virke vildledende med hensyn til de foreskrevne oplysninger.

Stk. 2. Mærkning m.v., der er foreskrevet i henhold til § 15, må ikke anvendes på andre produkter.

§ 17. Klima- og energiministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i dette kapitel og regler, der er fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til leverandørers eller forhandleres erhvervslokaler med henblik på at kunne udtage produkter m.v. til måling og kontrol af, om foreskrevne oplysninger om energiforbrug m.v. er korrekte.

Stk. 3. Politiet yder om nødvendigt tilsynsmyndigheden bistand til gennemførelsen af bestemmelserne om adgang i stk. 2. Justitsministeren

kan efter forhandling med klima- og energiministerens fastsætte regler herom.

Stk. 4. Klima- og energiministerens kan fastsætte regler om, at leverandøren skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol.

Stk. 5. Når det påvises, at oplysninger, som skal gives efter regler fastsat i medfør af § 15, er ukorrekte, eller at mærkning eller andre standardiserede forbrugeroplysninger ikke er udformet i overensstemmelse med forskrifterne, kan klima- og energiministerens påbyde leverandøren af produktet m.v. at berigtige forholdene.

§ 17 a. Klima- og energiministerens kan fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af tilsyn og afgørelser om påbud. Ministerens kan fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og af påbud.

Stk. 2. Klima- og energiministerens kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.

Stk. 3. Klima- og energiministerens kan fastsætte regler om videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn til andre danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller sagkyndige institutioner m.v., jf. § 19, stk. 2, som varetager opgaver vedrørende energimærkning af apparater.

Kapitel 7 Forskellige bestemmelser

§ 18 a. Klima- og energiministerens kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger og produkter, herunder mærkning af produkter, som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

§ 19. Klima- og energiministerens kan bemyndige en under ministeriet oprettet institution eller en anden myndighed til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministerens.

4. Overskriften til kapitel 7 affattes således:

»Klager, oplysningspligt og straf m.v.«.

5. I § 18 a, stk. 1, udgår »herunder mærkning af produkter,«.

6. § 19, stk. 2, ophæves.
Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan bemyndige en sagkyndig institution, en organisation eller en virksomhed til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende tilsyn, kontrol, udtagning, måling og afprøvning af energiforbrugende produkter, som er omfattet af loven eller regler fastsat i medfør af loven, akkrediteret certificering samt sekretariatsbistand til ministeren. Institutionen m.v. kan ikke træffe afgørelse eller træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 17, stk. 2. Klima- og energiministeren fører tilsyn med varetagelsen af opgaver, som er henlagt til pågældende.

§ 20. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima- og energiministeren eller transportministeren efter loven og efter regler udstedt i medfør af loven. Klima- og energiministerens og transportministerens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end det nævnte Energiklagenævn.

Stk. 2. Afgørelser truffet af Center for Energibesparelser efter kapitel 3 og efter regler fastsat i medfør af dette kapitel kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Klager over retlige spørgsmål i forbindelse med de nævnte afgørelser kan dog indbringes for Energiklagenævnet.

Stk. 3. Afgørelser som nævnt i stk. 1 og 2 kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 4. Klage skal være indgivet skriftligt, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt.

Stk. 5. Klima- og energiministeren eller transportministeren kan fastsætte regler om

- 1) adgangen til at klage over de afgørelser, som er nævnt i stk. 1 og 2, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, og
- 2) at afgørelser truffet af en institution under vedkommende ministerium eller en anden myndighed, som ministeren i medfør af § 19, stk. 1, har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke skal kunne indbringes for vedkommende minister.

Stk. 6. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets sammensætning

7. I § 20, stk. 1, 1. pkt., og § 20, stk. 5, udgår »eller transportministeren«.

8. I § 20, stk. 1, 2. pkt., udgår »og transportministerens«.

9. I § 20, stk. 5, nr. 2, ændres »vedkommende ministerium« til: »Klima- og Energiministeriet« og »vedkommende minister« ændres til: »klima og energiministeren«.

ved behandling af klager over afgørelser som nævnt i stk. 1 og 2 og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

§ 21. Klima- og energiministeren, Center for Energibesparelser og Energiklagenævnet kan pålægge kollektive energiforsyningsvirksomheder, virksomheder, som er nævnt i § 19, stk. 2, institutioner eller organisationer samt leverandører og forhandlere at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af loven.

§ 22. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) meddeler klima- og energiministeren, transportministeren, Center for Energibesparelser eller Energiklagenævnet urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader at afgive oplysninger som omhandlet i § 21,
- 2) undlader at efterkomme et påbud efter § 6, stk. 2, § 17, stk. 5, eller § 18, stk. 2.
- 3) overtræder bestemmelserne i § 16, stk. 1, om anbringelse af anden mærkning eller i § 16, stk. 2, om uberettiget anvendelse af mærker m.v. eller
- 4) hindrer adgang til udtagelse af produkter m.v. som nævnt i § 17, stk. 2.

Lov om miljøvenligt design af energirelaterede produkter

§ 5. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne kategorier af energirelaterede produkter, som bringes i omsætning, skal opfylde et eller flere af følgende krav:

- 1) Krav til udnyttelsen af den anvendte energi.
- 2) Miljøkrav.
- 3) Krav om vurdering af produktets miljømæssige egenskaber og overvejelse af alternative designløsninger.
- 4) Krav om, at producenten eller dennes repræsentant stiller energimæssige oplysninger om produktet til rådighed for forbrugere og andre,

10. I § 21, stk. 1, ændres »som er nævnt i § 19, stk. 2, institutioner eller organisationer samt leverandører og forhandlere« til »institutioner eller organisationer, som er nævnt i § 19, stk. 2,«.

11. I § 22, stk. 1, nr. 1, udgår »transportministeren,« og »§ 21,« ændres til: »§ 21 eller«.

12. I § 22, stk. 1, nr. 2, udgår »§ 17, stk. 5,«.

13. § 22, stk. 1, nr. 3 og 4, ophæves.

§ 29.

I lov om miljøvenligt design af energirelaterede produkter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 15. september 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, nr. 4 og 5, § 7, stk. 1, 2. pkt., § 7, stk. 2, 1. pkt., § 7, stk. 2, 2. pkt., nr. 1, § 7, stk. 3, og § 10, stk. 2, ændres »producenten eller dennes repræsentant« til: »den ansvarlige efter § 4«.

der håndterer, anvender eller genanvender det energirelaterede produkt.

5) Krav om, at producenten eller dennes repræsentant stiller miljømæssige oplysninger om produktet til rådighed for forbrugere og andre, der håndterer, anvender eller genanvender det energirelaterede produkt.

§ 7. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at producenten af et energirelateret produkt eller dennes repræsentant, inden produktet bringes i omsætning, skal sikre og erklære, at produktet er i overensstemmelse med krav fastsat i medfør af §§ 5 og 6 eller en gennemførelsesforanstaltning (overensstemmelseserklæring). Endvidere kan ministeren fastsætte regler om, at producenten eller dennes repræsentant skal dokumentere, at produktet opfylder kravene.

§ 8. Producenten eller dennes repræsentant skal opbevare dokumentation, herunder overensstemmelseserklæringen, som nævnt i § 7, stk. 1 og 2, i mindst 10 år efter, at det sidste eksemplar af det pågældende produkt er blevet fremstillet. Dokumentationen skal stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning herom.

§ 9. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at producenter eller deres repræsentanter, der bringer komponenter eller delkomponenter i omsætning, stiller relevante oplysninger til rådighed for producenten af et energirelateret produkt, der er omfattet af regler i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning. Reglerne kan omfatte komponenternes eller delkomponenternes materialesammensætning samt energi-, materiale- eller ressourceforbrug.

§ 10. (udelades)

Stk. 3. En producent, som bringer et energirelateret produkt i omsætning, eller dennes repræsentant skal efter anmodning give alle oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af klima- og energiministerens opgaver efter stk. 1.

2. I § 7, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »producenten af et energirelateret produkt eller dennes repræsentant inden, produktet« til: »den ansvarlige efter § 4, inden et energirelateret produkt«.

3. I § 8, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Producenten eller dennes repræsentant« til: »Den ansvarlige efter § 4«.

4. I § 9, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »producenter eller deres repræsentanter« til: »den ansvarlige efter § 4«.

5. I § 10, *stk. 3*, ændres »En producent, som bringer et energirelateret produkt i omsætning, eller dennes repræsentant« til: »Den ansvarlige efter § 4, som bringer et energirelateret produkt i omsætning,«.

EU-Tidende nr. L 153 af 18/06/2010 s. 0001 - 0012

**Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU
af 19. maj 2010**

**om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (omarbejdning)
(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
efter høring af Regionsudvalget,
efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og
ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger ⁽³⁾ er tidligere blevet væsentligt ændret ⁽⁴⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.

(2) Direktiv 92/75/EØF gælder kun for husholdningsapparater. Udvides direktiv 92/75/EØF's anvendelsesområde til at omfatte energirelaterede produkter, der direkte eller indirekte påvirker energiforbruget i betydelig grad under deres anvendelse, er der, som det fremgår af Kommissionens meddelelse af 16. juli 2008 om handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik, mulighed for at fremkalde et forstærket sammenspil med bestående lovregler, særlig med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter ⁽⁵⁾. Nærværende direktiv bør ikke berøre anvendelsen af direktiv 2009/125/EF. Sammen med sidstnævnte direktiv og andre EU-instrumenter er nærværende direktiv en del af et bredere lovgrundlag, der som led i en helhedspræget tilgang skal give yderligere energibesparelser og miljømæssige gevinster.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 22.9.2009, s. 90.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 5.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets førstebehandlingsholdning af 14.4.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Europa-Parlamentets holdning af 18.5.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16.

⁽⁴⁾ Se bilag I, del A.

⁽⁵⁾ EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.

(3) Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 8. og 9. marts 2007 understregede, at det er nødvendigt at forbedre energieffektiviteten i Unionen med henblik på at nå målet om at spare 20 % af Unionens energiforbrug inden 2020, opstillede mål for udvikling af vedvarende energi i hele EU og for reduktion af drivhusgasemissioner samt opfordrede til en grundig og hurtig gennemførelse af de væsentligste områder i Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2006 med titlen "Handlingsplan for energieffektivitet: Udnyttelse af potentialet". Handlingsplanen satte især fokus på de enormt store muligheder for energibesparelser i produktsektoren.

(4) En forbedring af energirelaterede produkters effektivitet ved hjælp af forbrugernes bevidste valg vil gavne EU's økonomi som helhed.

(5) Forelæggelsen af præcise, relevante og sammenlignelige oplysninger om energirelaterede produkters specifikke energiforbrug skulle kunne påvirke slutbrugernes valg til fordel for produkter, som selv har, eller

hvis anvendelse indirekte medfører, et lavere forbrug af energi og andre væsentlige ressourcer under deres anvendelse, og producenterne vil som følge heraf blive tilskyndet til at tage skridt til at fremstille produkter med et lavere forbrug af energi og andre væsentlige ressourcer. Indirekte skulle sådanne oplysninger også kunne fremme en effektiv anvendelse af disse produkter og dermed bidrage til opfyldelse af EU's mål om 20 % større energieffektivitet. Foreligger sådanne oplysninger derimod ikke, vil markeds kræfterne alene ikke kunne fremme en rationel udnyttelse af energi og andre væsentlige ressourcer i disse produkter.

(6) Det bør erindres, at der findes EU-lovgivning og national lovgivning, som giver forbrugerne visse rettigheder med hensyn til erhvervede produkter, herunder erstatning eller ombytning af produktet.

(7) Kommissionen bør opstille en prioritetsliste over energirelaterede produkter, der kan være omfattet af en delegeret retsakt under dette direktiv. En sådan liste kan indgå i den arbejdsplan, der er omhandlet i direktiv 2009/125/EF.

(8) Oplysning spiller en afgørende rolle i markeds kræfternes spil, og det er derfor nødvendigt at indføre en ensartet etiket for alle produkter af samme type, at give potentielle købere supplerende standardoplysninger om produkternes energiomkostninger og forbrug af andre væsentlige ressourcer, og at sørge for, at potentielle slutbrugere, der ikke ser produkterne udstillet og derfor ikke har lejlighed til at se etiketten, også får disse oplysninger. For at kunne få den ønskede gennemslagskraft bør etiketten være let genkendelig for slutbrugere, enkel og kortfattet. Til dette formål bør etikettens nuværende layout bibeholdes som grundlag for oplysninger til slutbrugere om produkternes energieffektivitet. Energiforbruget og andre oplysninger om produkterne bør måles efter harmoniserede standarder og metoder.

(9) Som understreget i Kommissionens konsekvensanalyse, der ledsager forslaget til dette direktiv, er energimærkningsordningen blevet anvendt som model i forskellige lande rundt om i verden.

(10) Medlemsstaterne bør regelmæssigt overvåge, hvordan dette direktiv efterleves, og lade relevante oplysninger indgå i den rapport, som de har pligt til hvert fjerde år at forelægge for Kommissionen i henhold til dette direktiv, og herunder bør de særlig være opmærksomme på leverandørernes og forhandlernes ansvarsområder.

(11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter ⁽¹⁾ indeholder generelle bestemmelser om markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter. Dette direktiv indeholder mere udførlige bestemmelser til opfyldelse af direktivets mål. Disse bestemmelser er forenelige med forordning (EF) nr. 765/2008.

⁽¹⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

(12) En rent frivillig ordning ville betyde, at kun nogle produkter bliver mærket eller forsynet med standardiserede produktoplysninger, hvilket ville kunne skabe uklarhed for eller endog vildledning af visse slutbrugere. Den foreliggende ordning bør derfor sikre, at forbruget af energi og andre væsentlige ressourcer oplyses for alle produkter ved mærkning og på et standardiseret produktdatablad.

(13) Energirelaterede produkter påvirker under deres anvendelse direkte eller indirekte forbruget af energi i mange forskellige former, hvoraf elektricitet og gas er de vigtigste. Derfor bør dette direktiv omfatte energirelaterede produkter, der under deres anvendelse direkte eller indirekte påvirker forbruget af enhver form for energi.

(14) Energirelaterede produkter, som under deres anvendelse direkte eller indirekte påvirker forbruget af energi eller i givet fald andre væsentlige ressourcer betydeligt, og som rummer tilstrækkelige muligheder for forbedring af effektiviteten bør omfattes af en delegeret retsakt, når oplysninger tilvejebragt ved mærkning kan tilskynde slutbrugere til at købe mere effektive produkter.

(15) For at opfylde Unionens mål med hensyn til klimaændringer og energisikkerhed og i betragtning af, at det samlede energiforbrug til produkter forventes fortsat at stige på lang sigt, kan delegerede retsakter under dette direktiv, hvor det er relevant, også sikre, at produktets samlede energiforbrug fremhæves på etiketten.

(16) I flere medlemsstater er der regler for offentlige indkøb, som forpligter de kontraherende myndigheder til at købe energieffektive produkter. Flere medlemsstater har også indført incitamenter for energieffektive produkter. Kriterierne for, hvornår produkter kan komme i betragtning til offentlige indkøb eller incitamenter, kan være meget forskellige fra medlemsstat til medlemsstat. Henvisning til præstationsklasser som niveauer for bestemte produkter, der fastsættes i de delegerede retsakter til dette direktiv, kan være et middel til at reducere den opsplittning af markederne, som forskellige kriterier for offentlige indkøb og incitamenter medfører, og fremme udbredelsen af effektive produkter.

(17) Eventuelle incitamenter fra medlemsstaterne til fremme af effektive produkter kan udgøre statsstøtte. Dette direktiv foregriber ikke resultatet af en eventuelt kommende statsstøttesag om sådanne incitamenter efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og bør ikke dække skatte- og afgiftsspørgsmål. Det står medlemsstaterne frit for at beslutte, af hvilken art sådanne incitamenter skal være.

(18) Fremme af energieffektive produkter ved mærkning, offentlige indkøb og incitamenter bør ikke gå ud over sådanne produkters samlede miljøpræstationer og funktionsmåde.

(19) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med TEUF artikel 290 for så vidt angår mærkning og standardiserede produktoplysninger om energirelaterede produkters forbrug af energi og andre væsentlige ressourcer under deres anvendelse. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.

(20) Kommissionen bør regelmæssigt forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en sammenfatning, der dækker EU og hver enkelt medlemsstat, af de rapporter om indsatsen for håndhævelse og graden af regelefterlevelse, som medlemsstaterne forelægger i henhold til dette direktiv.

(21) Det bør være Kommissionens opgave at tilpasse de på etiketten oplyste klassifikationer for at sikre forudsigelighed for virksomhederne og forståelighed for forbrugerne.

(22) I varierende omfang afhængigt af det pågældende produkt kan den teknologiske udvikling og mulighederne for yderligere betydelige energibesparelser nødvendiggøre en yderligere produktdifferentiering og begrunde en revision af klassificeringen. En sådan revision bør navnlig give mulighed for reskalering. Denne revision bør foretages så hurtigt som muligt for produkter, som er særligt innovative og derfor kan bidrage betydeligt til energieffektiviteten.

(23) Når Kommissionen vurderer fremskridtene og aflægger rapport om gennemførelsen af handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik i 2012, vil den navnlig analysere, om der er behov for en yderligere indsats til forbedring af produkters energi- og miljøpræstationer, herunder bl.a. eventuel information til forbrugerne om produkters CO₂-fodaftryk eller indvirkning på miljøet i løbet af deres livscyklus.

(24) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 92/75/EØF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af direktiv 92/75/EØF.

(25) Når medlemsstaterne gennemfører bestemmelserne i dette direktiv, bør de bestræbe sig på at afstå fra at vedtage foranstaltninger, som kunne pålægge de berørte markedsdeltagere, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), unødvendigt bureaukratiske og tunge forpligtelser.

(26) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn frister for gennemførelsen i national ret og anvendelsen af direktiv 92/75/EØF.

(27) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning (1) tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og i Unionens interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

(1) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter rammevilkår for harmonisering af nationale foranstaltninger vedrørende information til slutbrugere, navnlig i form af mærkning og standardiserede produktoplysninger om energirelaterede produkters forbrug af energi og hvor det er relevant andre væsentlige ressourcer under deres anvendelse og om andre i denne forbindelse relevante forhold, således at slutbrugerne får mulighed for at vælge mere effektive produkter.

2. Direktivet finder anvendelse på energirelaterede produkter, som under deres anvendelse direkte eller indirekte påvirker forbruget af energi og, hvor det er relevant, andre væsentlige ressourcer i betydelig grad.

3. Dette direktiv gælder ikke for:

- a) brugte produkter
- b) transportmidler for personer eller for varer
- c) den dataplade eller lignende, som af sikkerhedsgrunde er anbragt på produkterne.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "energirelateret produkt" eller "produkt" : ethvert produkt, der indvirker på energiforbruget under dets anvendelse, og som bringes i omsætning eller tages i brug i Unionen, herunder dele, der er beregnet til at indgå i energirelaterede produkter, der er omfattet af dette direktiv, når de bringes i omsætning eller tages i brug som enkeltdele for slutbrugere, og når deres miljøpræstationer kan vurderes selvstændigt
- b) "datablad" : et standardiseret skema med oplysninger om et produkt
- c) "andre væsentlige ressourcer" : vand, kemikalier eller andet, som forbruges af et produkt ved normal brug
- d) "supplerende oplysninger" : andre oplysninger om et produkts præstationsevne og andre egenskaber, som er af betydning for eller kan bidrage til vurderingen af dets forbrug af energi eller andre væsentlige ressourcer på grundlag af målelige data
- e) "direkte påvirkning" : påvirkning fra produkter, der reelt forbruger energi under anvendelsen
- f) "indirekte påvirkning" : påvirkning fra produkter, der ikke forbruger energi, men bidrager til energibesparelser under anvendelsen
- g) "forhandler" : en detailhandler eller anden person, som sælger, udlejer, sælger på afbetaling eller udstiller produkter, der er bestemt til slutbrugeren
- h) "leverandør" : producenten eller dennes godkendte repræsentant i Unionen eller importøren, der bringer produktet i omsætning eller tager det i brug på EU-markedet. Hvis sådanne ikke findes, anses enhver fysisk eller juridisk person, der bringer produkter omhandlet i dette direktiv i omsætning eller tager dem i brug, for at være leverandør
- i) "bringe i omsætning" : den første gang et produkt gøres tilgængeligt på EU-markedet med henblik på distribution eller anvendelse i Unionen enten mod betaling eller gratis og uanset salgsmetode
- j) "ibrugtagning" : den første anvendelse i Unionen af et produkt i overensstemmelse med dets formål
- k) "uautoriseret anvendelse af en etiket" : anvendelse af en etiket af andre end medlemsstaternes myndigheder eller EU-institutioner på en måde, der ikke er hjemmel for i dette direktiv eller i en delegeret retsakt.

Artikel 3

Medlemsstaternes ansvarsområder

1. Medlemsstaterne sikrer:

- a) at alle leverandører og forhandlere på deres område opfylder deres forpligtelser som fastsat i artikel 5 og 6
- b) at det forbydes, at andre etiketter, mærker, symboler eller inskriptioner, som ikke er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv og i de relevante delegerede retsakter, anbringes på produkter, der er omfattet af dette direktiv, hvis det er sandsynligt, at denne anbringelse vil kunne virke vildledende eller misvisende

for slutbrugerne med hensyn til forbruget af energi eller, hvor det er relevant, andre væsentlige ressourcer under anvendelse af produkterne

c) at der samtidig med indførelsen af ordningen med etiketter og datablade vedrørende energiforbrug eller -besparelse gennemføres reklame- og oplysningskampagner, der skal fremme energieffektiviteten og tilskynde slutbrugerne til en mere ansvarlig udnyttelse af energien

d) at der træffes passende foranstaltninger for at tilskynde de relevante nationale eller regionale myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af dette direktiv, til at samarbejde og give hinanden og Kommissionen oplysninger for at medvirke til at håndhæve direktivet. Det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger skal udføres under udnyttelse af alle de elektroniske kommunikationsmidlers fordele, skal være omkostningseffektivt og kan modtage støtte fra relevante EU-programmer. Samarbejdet varetages på en sådan måde, at der, hvor det er nødvendigt, er den nødvendige garanti for behandlingens sikkerhed og fortrolighed og for beskyttelsen af følsomme oplysninger, der overdrages under denne procedure. Kommissionen træffer passende foranstaltninger for at tilskynde og bidrage til det i dette punkt omhandlede samarbejde mellem medlemsstaterne.

2. Når en medlemsstat konstaterer, at et produkt ikke opfylder alle relevante krav til etiketten og databladet som omhandlet i dette direktiv og dets delegerede retsakter, pålægges leverandøren at bringe produktet i overensstemmelse med disse krav på effektive og forholdsmæssige vilkår fastsat af medlemsstaten.

Er der tilstrækkeligt belæg for, at et produkt muligvis ikke opfylder kravene, træffer den berørte medlemsstat de nødvendige forebyggende foranstaltninger og foranstaltninger, der skal sikre overensstemmelse inden for en bestemt tidsramme under hensyntagen til den skade, der er forårsaget.

Ved fortsat manglende overensstemmelse, træffer den berørte medlemsstat afgørelse om at begrænse eller forbyde, at det pågældende produkt bringes i omsætning og/eller ibrugtagning af det pågældende produkt, eller om, at det skal trækkes tilbage fra markedet. Kommissionen og de andre medlemsstater underrettes omgående i tilfælde, hvor produktet trækkes tilbage fra markedet, eller hvor der udstedes forbud mod at bringe produktet i omsætning.

3. Hvert fjerde år forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport, hvori der nærmere redegøres for deres indsats for at håndhæve direktivet og for, hvor godt det efterleves på deres område.

Kommissionen kan fastsætte nærmere regler om det fælles indhold af sådanne rapporter i form af retningslinjer.

4. Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet en sammenfatning af disse rapporter til orientering.

Artikel 4 **Oplysningskrav**

Medlemsstaterne sørger for:

a) at oplysninger om forbrug af el-energi, andre former for energi og, hvor det er relevant, andre væsentlige ressourcer under anvendelsen samt supplerende oplysninger meddeles slutbrugerne i overensstemmelse med de delegerede retsakter i medfør af dette direktiv ved hjælp af et datablad og en etiket om produkter, der udstilles eller udbydes til salg, leje eller afbetalingssalg til slutbrugeren, hvad enten det foregår direkte eller indirekte ved fjernsalg under enhver form, herunder via internettet

b) at de i litra a) omhandlede oplysninger også tilvejebringes for indbyggede eller installerede produkter, men kun når det kræves i den relevante delegerede retsakt

c) at enhver reklame, som vedrører en bestemt model af energirelaterede produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt i medfør af dette direktiv, indeholder en henvisning til produktets energieffektivitetsklasse, hvis der gives energirelaterede eller prismæssige oplysninger

d) at al teknisk salgsmateriale vedrørende energirelaterede produkter, som beskriver et produkts specifikke tekniske parametre, såsom tekniske vejledninger og brochurer fra producenterne, enten i trykt udgave eller online, giver slutbrugerne de nødvendige oplysninger om energiforbrug eller indeholder en henvisning til produktets energieffektivitetsklasse.

Artikel 5

Leverandørernes ansvarsområder

Medlemsstaterne sørger for:

a) at leverandører, der bringer produkter, som er omfattet af en delegeret retsakt, i omsætning eller tager dem i brug, forsyner dem med en etiket og et datablad i overensstemmelse med dette direktiv og den delegerede retsakt

b) at leverandørerne udarbejder teknisk dokumentationsmateriale, der gør det muligt at bedømme nøjagtigheden af etikettens og databladets oplysninger. Det tekniske dokumentationsmateriale skal indeholde:

i) en generel beskrivelse af produktet

ii) resultatet af konstruktionsberegninger, hvor det er relevant

iii) afprøvningsrapporter, hvis sådanne foreligger, herunder også fra relevante bemyndigede organisationer som defineret i andre EU-bestemmelser

iv) henvisninger, når der benyttes værdier for lignende modeller, til disse modeller, således at de kan identificeres.

Leverandørerne kan med henblik herpå anvende materiale, der allerede er udarbejdet i overensstemmelse med krav i andre relevante EU-bestemmelser.

c) at leverandørerne stiller det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed for inspektionsformål i fem år efter, at det sidste af de relevante produkter blev fremstillet.

Leverandørerne stiller på anmodning en elektronisk version af det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed for medlemsstaternes markedstilsynsmyndigheder og for Kommissionen inden 10 arbejdsdage efter modtagelse af en anmodning fra en medlemsstats kompetente myndighed eller fra Kommissionen.

d) at leverandørerne leverer forhandlerne de nødvendige etiketter til mærkning og produktoplysning gratis. Leverandørerne leverer, uden at deres frihed til at vælge system for levering af etiketter derved indskrænkes, etiketterne omgående på bestilling fra forhandlerne.

e) at leverandørerne foruden etiketterne leverer et datablad

f) at leverandørerne gengiver et produktdatablad i alle produktbrochurer. Følger der ikke produktbrochurer med fra leverandøren, skal leverandøren levere databladene sammen med anden dokumentation, der leveres sammen med produktet

g) at ansvaret for, at oplysningerne på etiketterne og databladene er korrekte, påhviler leverandørerne

h) at leverandørerne anses for at have givet deres samtykke til offentliggørelse af oplysningerne på etiketten eller databladet.

Artikel 6

Forhandlernes ansvarsområder

Medlemsstaterne sikrer:

a) at forhandlerne placerer etiketterne korrekt, synligt og læseligt, og sørger for, at databladet indgår i produktbrochuren eller andet materiale, der følger produktet, når det sælges til slutbrugere

b) at forhandlerne forsyner alle udstillede produkter, der er omfattet af en delegeret retsakt, med en korrekt etiket på det relevante sprog, anbragt på det iøjnefaldende sted, som fastsættes i den for produktet gældende delegerede retsakt.

Artikel 7

Fjernsalg og andre former for salg

Udbydes produkter til salg, leje eller salg på afbetaling, ved postordre, gennem katalog, via internettet, telefonsalg eller på enhver anden måde, der indebærer, at den potentielle slutbruger må formodes ikke at få lejlighed til at se produktet udstillet, skal de delegerede retsakter indeholde en bestemmelse om, at potentielle slutbrugere, inden de køber et produkt, skal gøres bekendt med de oplysninger, der er angivet på produktets etiket og i databladet. De delegerede retsakter angiver, om nødvendigt, hvordan etiketten eller databladet eller de oplysninger, der findes på etiketten eller databladet, skal vises eller gives til den potentielle slutbruger.

Artikel 8

Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke forbyde, fastsætte restriktioner for eller lægge hindringer i vejen for, at produkter, der er omfattet af og opfylder bestemmelserne i dette direktiv og den gældende delegerede retsakt, bringes i omsætning eller leveres til brug på deres område.
2. Medmindre de har belæg for det modsatte, skal medlemsstaterne anse etiketter og datablade som værende i overensstemmelse med dette direktivs og de delegerede retsakters bestemmelser. Medlemsstaterne forlanger, at leverandørerne fremlægger dokumentation som omhandlet i artikel 5, for, at oplysningerne på etiketterne og databladene er korrekte, hvis de har grund til at formode, at sådanne oplysninger er ukorrekte.

Artikel 9

Offentlige indkøb og incitamerter

1. Hvis et produkt er omfattet af en delegeret retsakt, bestræber de ordregivende myndigheder, der, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾, indgår offentlige kontrakter om indkøb, levering af tjenesteydelser eller udførelse af bygge- og anlægsprojekter, som ikke er udelukket fra direktivets anvendelsesområde i henhold til dets artikel 12-18, sig på kun at indkøbe produkter, der opfylder kriterierne for det højeste præstationsniveau, og som hører til den højeste energieffektivitetsklasse. Medlemsstaterne kan også kræve, at de ordregivende myndigheder kun indkøber produkter, der opfylder disse kriterier. Medlemsstaterne kan gøre anvendelsen af disse kriterier betinget af omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, teknisk formålstjenlighed og tilstrækkelig konkurrence.

(1) EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

2. Stk. 1 gælder for kontrakter med en værdi, som er lig med eller højere end de tærskler, der er fastsat i artikel 7 i direktiv 2004/18/EF.
3. Når medlemsstaterne yder incitamerter vedrørende et produkt, der er omfattet af en delegeret retsakt, tilsigter de det højeste præstationsniveau, herunder den højeste energieffektivitetsklasse jf. den gældende delegerede retsakt. Beskatning og finanspolitiske foranstaltninger udgør ikke incitamerter i henhold til dette direktiv.
4. Når medlemsstaterne yder incitamerter vedrørende produkter, både til slutbrugere, som bruger meget effektive produkter, og til industrivirksomheder, som markedsfører og fremstiller sådanne produkter, udtrykker de mindstekravene som præstationsklasser som defineret i den for det pågældende produkt gældende delegerede retsakt, undtagen når de fastsætter en højere ydeevne end tærsklen for den højeste energieffektivitetsklasse i den delegerede retsakt. Medlemsstaterne har ret til at fastsætte en højere ydeevne end tærsklen for den højeste energieffektivitetsklasse i den delegerede retsakt.

Artikel 10

Delegerede retsakter

1. Kommissionen fastsætter nærmere bestemmelser om etiketten og databladet ved delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11, 12 og 13, for hver type produkt i overensstemmelse med nærværende artikel.
Når et produkt opfylder de kriterier, der er anført i stk. 2, skal der vedtages en delegeret retsakt for det i overensstemmelse med stk. 4.
Delegerede retsakter skal indeholde bestemmelser om etikettens og databladets oplysninger om forbruget af energi og andre væsentlige ressourcer under anvendelsen, som sætter slutbrugerne i stand til at træffe mere velinformerede købsafgørelser, og som sætter markedstilsynsmyndighederne i stand til at kontrollere, om produkterne lever op til de anførte oplysninger.

Når en delegeret retsakt indeholder bestemmelser om både energieffektivitet og forbrug af væsentlige ressourcer for et produkt, skal etikettens udformning og indhold fremhæve produktets energieffektivitet.

2. De i stk. 1 omhandlede kriterier er:

a) Produkterne skal ifølge de nyeste foreliggende tal og under hensyntagen til, hvor store mængder de omsættes i på EU-markedet, rumme betydelige muligheder for at spare energi og i givet fald andre væsentlige ressourcer.

b) Der skal være stor spredning i de relevante præstationsniveauer for de produkter, der kan fås på markedet med de relevante funktionelle egenskaber.

c) Kommissionen skal tage hensyn til relevant EU-lovgivning og selvregulering som f.eks. frivillige aftaler, der forventes at opfylde de politiske mål hurtigere eller til lavere omkostninger end obligatoriske krav.

3. Når Kommissionen udarbejder et udkast til delegeret retsakt, skal den:

a) tage hensyn til de miljøparametre, der er anført i bilag I, del 1, til direktiv 2009/125/EF og udpeget som væsentlige i den relevante gennemførelsesforanstaltning til direktiv 2009/125/EF, og som er relevante for slutbrugeren under anvendelsen

b) vurdere retsaktens virkninger for miljøet, slutbrugerne og producenterne, herunder små og mellemstore virksomheder med hensyn til konkurrenceevne, også på markeder uden for Unionen, innovation, markedsadgang samt omkostninger og udbytte

c) foretage en passende interessenthøring

d) fastsætte en eller flere gennemførelsesdatoer, eventuel fasedeling eller overgangsforanstaltninger eller -perioder, navnlig under hensyntagen til eventuelle virkninger for SMV'er eller for særlige produktgrupper, der primært fremstilles af SMV'er.

4. De delegerede retsakter skal særlig angive følgende:

a) den nøjagtige definition af den type produkt, der er omfattet deraf

b) de målestandarder og målemetoder, der skal anvendes med henblik på at fremskaffe de i artikel 1, stk. 1, omhandlede oplysninger

c) hvilke enkeltheder det tekniske dokumentationsmateriale, der kræves i henhold til artikel 5 skal indeholde

d) udformning og indhold af den i artikel 4 nævnte etiket, som så vidt muligt skal have en ensartet udformning for alle produktgrupper og i alle tilfælde være klart synlig og læselig. Etikettens format er fortsat baseret på klassificeringen med bogstaver fra A til G; klassificeringens trin svarer til betydelige energi- og omkostningsbesparelser set fra slutbrugers synspunkt.

Der kan tilføjes tre supplerende klasser til klassificeringen, hvis det teknologiske fremskridt gør det nødvendigt. Disse supplerende klasser angives med A+, A++ og A+++ for den mest effektive klasse. I princippet er det samlede antal klasser begrænset til syv, medmindre flere klasser fortsat er i brug.

Farveskalaen består af højst syv forskellige farver, fra mørkegrøn til rød. Farvekoden for den højeste klasse alene er altid mørkegrøn. Hvis der er flere end syv klasser, er den røde farve den eneste, der kan gentages. Klassificeringen revideres navnlig, når en betydelig andel af produkterne på det indre marked opnår de to højeste energieffektivitetsklasser, og når der kan opnås supplerende besparelser ved at skelne yderligere mellem produkterne.

De detaljerede kriterier for en eventuel omklassificering af produkterne fastlægges i givet fald i det enkelte tilfælde i den relevante delegerede retsakt.

e) hvor på det udstillede produkt etiketten skal anbringes, og hvordan etiketten og/eller oplysningerne skal forelægges ved salgstilbud som omhandlet i artikel 7. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan de delegerede retsakter foreskrive, at etiketten skal fastgøres på produktet eller trykkes på emballagen, eller fastsætte nærmere krav til, hvordan mærkningen skal gengives ved trykning af kataloger, fjernslag og internetsalg

f) indholdet og, hvor det er hensigtsmæssigt, formatet af samt andre enkeltheder vedrørende det datablad eller de yderligere oplysninger, der er omhandlet i artikel 4 og artikel 5, litra c); oplysningerne på etiketten skal også fremgå af databladet

- g) etikettens specifikke indhold i forbindelse med reklame, herunder i relevant omfang energiklasse og andre relevante præstationsniveauer for det pågældende produkt, i en læselig og synlig form
- h) hvor det er hensigtsmæssigt, hvor længe den eller de på etiketten oplyste klassificeringer, jf. litra d), er gyldige
- i) præcisionsgraden af deklARATIONERNE på etiket og datablad
- j) hvornår den delegerede retsakt skal evalueres og eventuelt revideres under hensyntagen til, hvor hurtigt den teknologiske udvikling går.

Artikel 11

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 10, i en periode på fem år fra den 19. juni 2010. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af tilsvarende varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 12.
2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med forbehold af betingelserne i artikel 12 og 13.

Artikel 12

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 10 omhandlede delegation af beføjelser kan tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der eventuelt vil blive tilbagekaldt, samt den mulige begrundelse herfor.
3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 13

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod den delegerede retsakt inden for en frist på to måneder fra meddelelsen.
Fristen forlænges med to måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.
Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelser.
3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

Artikel 14

Evaluering

Kommissionen vurderer senest den 31. december 2014 effektiviteten af dette direktiv og dets delegerede retsakter og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.

Ved samme lejlighed vurderer Kommissionen også:

- a) bidraget fra artikel 4, litra c), til dette direktivs mål

b) effektiviteten af artikel 9, stk. 1

c) behovet for at ændre artikel 10, stk. 4, litra d), på baggrund af den tekniske udvikling og forbrugernes forståelse af etikettens udformning.

Artikel 15

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv og dets delegerede retsakter, herunder uberettiget anvendelse af etiketten, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver den 20. juni 2011 Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler omgående Kommissionen senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 16

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 20. juni 2011. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den 20. juli 2011.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til direktiv 92/75/EØF gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Ophævelse

Direktiv 92/75/EØF, som ændret ved den i bilag I, del A, nævnte forordning, ophæves med virkning fra den 21. juli 2011, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktivet.

Henvisninger til direktiv 92/75/EØF gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 18

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 5, litra d), g) og h) anvendes fra 31. juli 2011.

Artikel 19

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 19. maj 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. Buzek
Formand

På Rådets vegne

D. López Garrido
Formand

BILAG I

DEL A

**Ophævet direktiv med ændringer
(jf. artikel 17)**

Rådets direktiv 92/75/EØF
(EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16)

Forordning (EF) nr. 1882/2003
(EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1)

Kun punkt 32 i bilag III

DEL B

**Liste over frister for gennemførelse i national ret
(jf. artikel 16)**

Direktiv	Frist for gennemførelse
92/75/EØF	1. januar 1994

*BILAG II***Sammenligningstabel**

Direktiv 92/75/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1, indledning, første punktum	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 1, indledning, andet punktum	Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 1, første til syvende led	—
Artikel 1, stk. 2	—
—	Artikel 1, stk. 3, litra a) og b)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 3, litra c)
—	Artikel 2, litra a) og b)
Artikel 1, stk. 4, første og andet led	Artikel 2, litra g) og h)

Artikel 1, stk. 4, tredje led	—
Artikel 1, stk. 4, fjerde led	Artikel 2, litra c)
Artikel 1, stk. 4, femte led	Artikel 2, litra d)
—	Artikel 2, litra e), f), i), j) og k)
Artikel 1, stk. 5	—
Artikel 2, stk. 1	Artikel 4, litra a)
—	Artikel 4, litra b), c) og d)
Artikel 2, stk. 2	—
Artikel 2, stk. 3	Artikel 5, litra b)
Artikel 2, stk. 4	Artikel 5, litra b) og c)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 5, litra a)
Artikel 3, stk. 2	Artikel 5, litra e) og f)
Artikel 3, stk. 3	Artikel 5, litra g)
Artikel 3, stk. 4	Artikel 5, litra h)
—	Artikel 6, litra a)
Artikel 4, litra a)	Artikel 6, litra b)
Artikel 4, litra b)	Artikel 5, litra d)
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 6	—
Artikel 7, litra a)	Artikel 3, stk. 1, litra a)
Artikel 7, litra b)	Artikel 3, stk. 1, litra b)
Artikel 7, litra c)	Artikel 3, stk. 1, litra c)
—	Artikel 3, stk. 1, litra d)
—	Artikel 3, stk. 2, 3 og 4
Artikel 8, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 8, stk. 2	Artikel 8, stk. 2

Artikel 9	—
—	Artikel 9
Artikel 10	—
—	Artikel 10, stk. 1, 2 og 3
Artikel 11	—
Artikel 12, litra a)	Artikel 10, stk. 4, litra a)
Artikel 12, litra b)	Artikel 10, stk. 4, litra b)
Artikel 12, litra c)	Artikel 10, stk. 4, litra c)
Artikel 12, litra d)	Artikel 10, stk. 4, litra d)
Artikel 12, litra e)	Artikel 10, stk. 4, litra e)
Artikel 12, litra f)	Artikel 10, stk. 4, litra f)
Artikel 12, litra g)	—
—	Artikel 10, stk. 4, litra g), h), i) og j)
—	Artikel 11, 12, 13, 14 og 15
Artikel 13	Artikel 17
Artikel 14	Artikel 16
—	Artikel 18
Artikel 15	Artikel 19
—	Bilag I
—	Bilag II
